

அன்பளிப்பு

கடவுள் துணை.

பொன்னிராட்டைச் சார்ந்த பிஷ்பாண்டர்கோயிலிலிருக்கும்
சங்கீத சாகித்ய வித்வசிகாமணியாகிய

சுப்பராம ஐயரவர்கள் இயற்றிய

மு த் து க் கு ம ர ர
சுவாமிபேரில் பதம்.

இ ி து

பு. எ. பார்த்தசாரதிப் பிள்ளையவர்களால்
ப ரி சோ தி க் க லு ி ற் து.

சிதம்பரம் புகஷ்ப்
வே. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்
விரூபபுகதின்படி,

சென்னைப் புர சை

நாராயணசாமிப்பிள்ளை அவையவர்களது
நற்றமிழ்விவாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[மலை]

1906.

[அணை 3.]

16, சரவணப்பெருமாள்முதலி வீதி, புர சை,

சென்னை.

வி ன ம் ப ர ம்

சுத்தப்பிரதிகள்.

கிளேஸ்கடிதம்.

	ரூ.	அ.	ப.
நாலாயிரப்பிரபந்தம் இராகதாளத்துடன்	-	-	2 0 0
மேற்படி வடகலை	-	-	2 0 0
முதலாயிரம்	-	-	0 12 0
பெரிய திருமொழி	-	-	0 12 0
இயற்பா	-	-	0 8 0
திருவாய்மொழி	-	-	0 12 0
நிதயாறுஸந்தானம்	-	-	0 8 0
மேற்படி வடகலை	-	-	0 6 0
தேசிகப்பிரபந்தம்	-	-	0 8 0
அஷ்டப்பிரபந்தம்	-	-	0 8 0

பிரபன்னர்கள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்தியரதுஷ்டான

விதியும், திருவாராதனக்கிரமமும்	-	-	0 4 0
பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களின் வைபவம் (13 படங்கள்)	-	-	0 4 0
ஆண்டாள் திருப்பாவை 30-பாசரம் சரித்திரத்துடன்	-	-	0 2 0
ஸ்ரீபகவத்கீதை தமிழ் வியாக்கியானத்துடன்	-	-	0 12 0
ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்	-	-	0 8 0
கூரேசனியம் பெரிது	-	-	1 8 0
கல்கிபுராணம் என்னும் கலியுகபுராணம்	-	-	1 0 0
விஷ்ணுநாமாவளியும், விஷ்ணுநாமாமிர்தக்கீர்த்தனமும்	-	-	0 1 0
இலலறசாரசங்கிரகம்	-	-	0 6 0
நூற்றெட்டுத் திருப்பதிப் பரபாவம்	-	-	0 1 0

இப்புத்தகங்களும் இன்னும்பலவித தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்தி முதலிய புத்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட என்விஸி சுத்திறகெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எனது காட்லாக் பெறவிரும்புவோர் அரை அணு ஸ்டீப் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பு. நாராயணசாமிப் பிள்ளை,

நற்றமிழ்விவாச அச்சியந்திரசாலை,

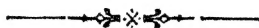
16, சரவணப்பெருமாள் முதலிவீதி, புரையசென்னை.

உ

கடவுள் துணை,

முத்துக்குமாரசுவாமிபேரில் பதம்,

க-பதம், இ-ம்-கமாஸ், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சொகுள்ளதீரா சுந்தரவெய்யாரா

சொந்தமாகபெந்தனை யனைந்துசுகம்தந்திவாய்

அறுபல்லவி.

அகிலம்பணியும்மே ளுநர்க்கும

ரேசனே

யமெத்தவரைட்சிக்குமக

ராசனே

ஆசைவளருதெந்தன்,

பேச்சுக்குன்றுதிப்போ

தஞ்சந்தஞ்சமெந்தன்பரி

தாபம்பார்த்திரங்கவேணும் (சொ)

சரணங்கள்.

பத்மினிஜாதிநான் சொன்னேன்

சாமி

பாற்கக்கிடையுமோநான்

காமி

உத்தமபுருஷரெனக்

கித்தரையிலில்லையென்று

சித்தத்தினினைந்துகாம

வருத்தத்தினுலோடிவந்தேன் (சொ)

பசளைப்பூர்த்துவிம்ழுவதென்

கொங்கை

பரிமளம்விசுதுபாரென்

சங்கை

யசைநீதாற்காமம்பொழியு

மணக்குஞ்சுகங்கொடுக்கு

மற்போகியானுக்கு

விற்பனமுள்ளவேலரே (சொ)

பத்தன்குப்பராமன்தமிழ்க்கனு

கூலனே

வெற்றிசேர்வேடர்குலத்துவள்ளி

லோலனே

யெத்தனையோயிருக்குது

வென்மனத்திலுன்னைச்சேர

வத்தனையுமிநிறைவேற்றி

நித்யானந்தமுர்த்தியாகும் (சொ)

உ-பதம், இ-ம்-பைரவி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நானக்கேவருவேனோ துரைதானிக்கேவருவாரோவென்று

நயந்துபேசிமனதை யறிந்துவாபோடி.

ப் ப ரா ம ஐ ய ர் ப த ம்.

அதுபல்லவி.

வானவர்பணியும் னே னுந் தன்னில் வளர்முத்துக்குமோசர்மீது
மையலாகுது இனிதாளாது மாணையடிதேனை (நான்)
சரணங்கள்

ஒவென்றலங்கரித்துக்கொண்டே னந்திரோத்திரென்
ஞெலமவர்கள் பாரததிடவு முருகுதேயெந்தெனஞ்சம
தோனகையமாயன் தோடுக்குமலர்ப்பாணந்
அனைக்குதேயரைநொடி யுகமாகுதே
துணைசெய்யடிபாதகியிந்தவேளையில் மோடிசெய்யலாகுமோ (நான்)
படுக்கைவிடுதேஜாடித்துவழி பார்த்தவிழியுட்பூர்த்துதே
பாதிசாமமாச்சுநீதனார் படையுமொடுங்கிப்போச்சுதே
திடஞ்சொல்லிக்கதை படிக்கிறாய்
தடக்கிச்சொம்பிப்பந் தடிக்கிறாய்
சித்திராங்கியென்மத்தகத்தனமெத்த விம்மியென்சித்தமயக்குதே ()
எத்தனைநாளாகமர்மம் வைத்திருந்தானோமதன்
யெய்யுரான்சரமாரியாய்ப்பாண மினிச்சகிக்கவென்றாமோ
யெத்தனைவாதையென்று பொறுப்பேன்பெண்ணே
யெவ்வகையவருடன் சகிப்பேன்கண்ணே
பக்தனாகியசுப்பராமனசொற் பாடலுக்கருள்வேலவரைக்கண்டு (நான்)

நு-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மனதுண்டானால்வந்தமருகட்டு மில்லாவிடின்
வருந்துஞ்சபல மென்னயி

அதுபல்லவி.

தினந்தோறும்வந்தென்னைச் சேர்ந்தவடிவேலர்க்குத்
திலலுமபில்லுமாயாதககள்ளி யென்னசொன்னாளோ (மன)

சரணங்கள்.

திருவளிரெந்தன்துரை சேவருவதில்லை
புருஷாவர்மேலொரு போருஞ்செய்வாருமில்லை
பருவதுதலாயொருவர் புகமநான்பார்த்ததில்லை
மருவிவவர்க்கோதன் மனப்பெரியதென்தொக்கலை
அல்லும்பகலுமாய்வில்லங்கள்செய்து யெல்லாப்பேச்சுங்
கொல்கொலைக்கஞ்சாமங்கையின் சொல்லிக்கேட்குமவரின்கே (மன)

உயிர் உயர்வா லீரண்டா	யிநுந் தோடே சீராலம்
வெப்பிய சோவாற்கு	வுளையோ வெனனேகாலம்
மயிலேலவருக்கெவனோ	வருததாளி சீராலம்
வருததுகிறேனவர்கு	வருகாதே கலிகாலம்
உள்ளவகனி சுகவர்தமக்	ருரைத்தென்னவீண்போமோ
ஒண்டொடிதெய்வருஞ்சரிக்	குற்றகுமரோசனிக்கே(மன)

பலவிதஞ்சுப்பராயன்	பதம்பாடுகிறுனடி.
பாலிமன்மதன்மலர்ப்	பகழியெய்கிறுனடி.
உலாவாய்பெழுதுபோல	யுருகிறேனடி.
ஒதுந்தலைகிசியா	யுற்றதுரைப்பாயடி.
மழைமுகத்தைக்காணுக	மலர்போலவாடுகிறேன்
மயிலேறிவிளையாடும்	வடிவேலுந்தாமுமிக்கே(மன)

சு-பதம, இ-ம-பியாகடை, அட-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

அன்பில்லாதவன்மீதினி லாசையோராசையோ
வதிவென்னைசுகமடி மாணே

அநுபல்லவி.

பொன்வயஞ்சூழ்வேளுர்	முத்துக்குமாரர்க்கு
போதிக்கினுமவர்மனதோ	கல்லடி.

சரணங்கள்.

இவ்ஓடமுள்ளதுரை	வந்தவுடனேநான்
திருஷ்டிசுத்திவா வென்	றழைத்தேன்-பின்பு
பெத்தனையோவென்படுக்கை	மெத்தையின்மேல்
வீவத்தவனை	யுபசரித்தேன்
திட்டமாகமுத்துச்	சுண்ணாம்பிட்டுவெள்ளை
வெற்றிலைச்சுருளைநான்	கொடுத்தேன்-அவர்
சித்தமகிழ்ச்சி	தம்புருமீட்டியே
விந்தைப்பதங்களை	யந்தமாய்ச்சொல்லியும்(அல்)

நடந்துவந்தபாத	கமலங்களை-நா
னோவுசென்றிறமெள்ளப்	பிடித்தேன்-அவர்
நாவுக்கிசைந்திடு	மூப்பமுமும்பாலும்
வேணதெல்லா முண்ணக்	கொடுத்தேன்
கொடுத்தலிலாவி	நோதங்களிற்கொஞ்சங்
கிரமம்போலிருந்தார்	விடுத்தேன்-வருஞ்

சு ப் ப ரா ம ஐ ய ர் ப த ம்.

சுகநீர்தயமட்டுமே

வாவெனறழைபாத

காதல்மிஞ்சிக்கண்

முததுமுததாகவே

காமன்விடுதலும்

மெத்தநொந்துபதை

ஏதுயினிசேற

கட்டிக்கொண்டதாஞ்

மெய்னைநினைத்தாரோ

மன்னும்சுப்பராமன்

பார்த்துபவன

வஞ்சனைவிடுதேன் (அன்)

களுக்குக்கலீரை

யுதித்தேன்-கொடுங்

புட்பபாணங்களால்

பதைத்தேன்

சகியெனென்றவரைக்

சுவைத்தேன்-அவர்

முன்போலசுகித்தார்

பாடிப்பரவியும் (அன்)

ரு-பதம், இ-ம்-பந்துவாரளி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சூதுக்காரகளினிசெயன்

சுருக்கெனறுமக்கேன்

றவனோன்செய்னனால்

வருகுதுசாமி

அதுபல்லவி.

ஏதவள்மீதிலுமக்

வேதபுரிசைதீசர்

ஆகிரானையிற்றானே

ஐயனெமெய்யனே

கித்தனைபிரமையிலே

பெற்றபாலரே

தெரியுமுமதுசொந்தம்

பன்னிருகையனே (சூது)

சரணங்கள்.

சித்தமெல்லாந்தெரிந்து

யித்தனைவிடக்கைப்புண்ணுக்குக்

பத்தமில்லையுனக்குநா

பத்தியில்லாமலேபோச்சே

மெத்தமெத்தயித்தத்தியிற்

சித்தத்தினிலுமைவிட

சிந்தனைசெய்யாதேயு

யின்பங்காணலேனுமோ

கண்ணாடியின்னும்வேனுமோ

னெத்தனைசெய்தாலுமெனமேற்

வித்தைபடிக்கிறீர்போய்

சிற்படிபடிக்கவேநான்

இத்தனாமீதில்லையென்று

மந்தமிகுங்கந்தனே (சூது)

சிலபேர்சொல்வார்களுன்

புலந்தெரிந்ததுசுவாமி

அனுப்புக்காற்றாமல்வந்து

மலைப்பவள்நானல்ல

அகைகடலாழமில்

கலப்புயிராகலொரு

கங்காளனருள்புதல்வா

கலைப்பாரென்றிருந்தேன்.

மிகவகமகிழ்ந்தேன்

சலிப்பாய்ப்பேசுகிறீர்போமபோம்

மாதர்போலெண்ணிறீரும்

வளவென்றுசொல்லுவேனான்

வருக்கும்வராதாரோஷம்

சிங்காரவேலோன்முதல்வா (சூது)

என்மனம்பேரலிருக்கும்	முன்மனமென்றிருந்தேன்
மன்மதன்செய்வதர்க்	கிடமில்லையென்றுபரிந்தேன்
அன்புக்குக்காலமாயிது	இன்பந்தந்திடுமவேலரே
இன்பமிகுஞ்சுப்பராம	னிசைக்கு அனுசுலரே
முன்புநானசொன்னசொல்லெல்லாமுண்மையேமண்குதிரையை	
நம்பியாற்றிலிறங்கிய	கதைபோலாச்சுதிப்போ
நாதனைநீதனை	ரஞ்சிதவினோதனை(குது)

சு-பதம், இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தானேவருகிறோநான்வரவோவவரைத்
தையலேகேட்டுவா போடி.

அதுபல்லவி.

சேனார்மலர்ச்சோலைமுழ வேனார்முத்துக்குமாரா
திருமயின்மேற்பவனிவரு மயிலேந்துமவீரா(தானே)

சரணங்கள்.

காமப்பூதம்வந்து தேடிதிரியுதடி.
கடிமலாகளேவாரி வாரிச்சொரியுதடி.
ஆமடிகணவன்மே லாசைவருகுதடி.
யந்தாங்கமெல்லா மவர்க்குதடுத்திரியுமடி.(தானே)

அதிர்மஸ்தானத்தில் விரித்திருக்குதடி.
யழகியகொங்கைகாண்மீம் பாரித்திருக்குதடி.
பூதரிசொன்மனமிகப் பூரித்திருக்குதடி.
படுக்கைவிடுஞ் சிங்காரித்திருக்குதடி.(தானே)

தெளிந்தவிளவுபட்டம் பகற்போலெறிக்குதடி.
திக்கைநோக்கியெண்ணிரு புருவநெறியுதடி.
சுளிகள்குப்பராமன் கவிக்வேயுருகுதடி.
கண்கள்சொருகியொரு விதமாய்வுருகுதடி.(தானே)

சு-பதம், இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தையலேயுன்னை-நினைந்துநினைந்துருகித்
தயங்குறுனடிமாரே

வையகம்புகழ்வேங்கும்
மையன்முதலுக்குமா மனையா

வேளூர் தனில்வேவு
மையலினின்று (தை)

மேட்டிசரசக்கண்ணாட்டி
காட்டிசுகந்தெட்டுத்துப்
தாவ்லகக்காரிமலர்
வீட்டிலிந்தட்சணமே

மதன்வாழிடங்
பொட்டிசெய்யலாமடி
சூடியலங்கரித்து
கூட்டிவரச்சொல்லடி (தை)

வஞ்சிமிசுவன்னக
கொஞ்சிமுதகந்தாவென்று
பஞ்சவர்னக்கிளியிய
நெஞ்சமிரவிலையே

வஞ்சிதக்காரியென்று
கொஞ்சாராடி
தஞ்சமென்கிறனுனது
கொஞ்சமாகிலுமிளந் (தை)

நாடியுருகும்கிளை
தெடிககலயாணிராகம்
வேழக்கையாகவிளை
கூடிக்கலையேணய

மோடிசெய்யலாமடி
பாடிசுப்பராயனல்
யாடிக்காங்கெயனுடன்
வாடிசையுமிளந் (தை)

அ-பதம், இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மருந்தல்லீவாயிந்தவிதஞ்செய்வதுவிண்
வார்த்தையேண்டிவளாககிறுப்

அறுபல்லவி.

சிருந்தம்வேளூர்முத்துக்
தெரியாதோவுனக்குந்

குமரேசனென்றவர்க்குந்
தெரிந்தேயிருக்குமபோடி (மரு)

சுரணங்கள்.

மிகமில்லாப்பேச்செல்லாம்
வெல்லையிச்சு
என்றோன்றில்லாச்சுன்னதம்
இக்கணதநிலைநீக்குவகைசெய்ய

பேசிபேசியிப்போது
பேசவந்ததுபோதும்
வந்தலைவாவிட்டது

பக்குவமல்லடிசக்ளத்தியிட்ட

மருந்தல்லீவா.

அட்டையநட்டியெய்னை
யவரைத்தப்பிதமடி

யவர்கொன்னவார்த்தையு
யானகொன்னவார்த்தையு

சொல்லினைத்தனிலோ	குணத்திலோபணத்திலோ
சுரதயுத்திதனிலோ	சொன்னபிரயத்திலோ
கல்லியிலோதிருக்காட்டும் வல்லமையிலோகவிகற்பணியினாலோ	
சொல்லுமையநீராசை	கொட்டுவள்ளலோலோ
சுப்பராமன் தமிழுக்	குதவுஞ்சுருணலீலா
மெல்லயவளிடத்தி	விருக்கிறகுதெல்லா
மேவினாற்றெரியும்போமியான்	சொன்னசொல்லெல்லாம் (8)

௧௦-பதம், இ-ம்-சுருட்டி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கள்ளச்சிரிப்புக்கொண்டு	மெள்ளயேயக்கவந்திரோ
கடையைக்கட்டும்	நடவாது

அதுபல்லவி.

மள்ள மறைமலர்த்	தடங்கள் குழுவேளரின்
வாசனேமாரன் மலர்	வாளிதடுக்கப்போமோ (கள்)

சுரணங்கள்.

ஆனசிகப்பியென்	றுமதுபஞ்சாங்கஞ்சொல்லும்
அவனேத்தலைமெல்வைத்து	வாடினாழும்நீர்சொல்லும்
நாணும்குப்பார்வையோ	வளர்க்கிறீர் தில்லும்பில்லும்
நாடறியாததோதேவரீர்	தந்திரந்தூரில்லும் (கள்)

காதினிலேதவந்தி	ரறிவேனுன்றன்கூட
கம்பமொன்றிலிரண்டானை	கட்டுவதோதகாது
சேக்சுக்களத்திக்கு	தெரிந்தாள்மனைதாளாது
செப்புச்சுப்பராமன் தமிழ்க்	கருள்வோயும்கா காத (கள்)

௧௧-பதம், இ-ம்-வசந்தம், தாளம்-திஸ்ரகதி.

பல்லவி.

அவரைப்போற்கிடைக்குமோ	மெனக்குமென்
னாகக்கிசைந்த	கண்ணானடி

அறுபல்லவி

குறையம்புசுழ்வே ஸுநர்

முத்துக்குமராகவாமி

குணமொன் றுமபோதுமே

பணமென் னதாணமபெண்ணே (அவ)

சரணங்கள்,

அருமையாபெனைவாவென்

றழைப்பதுபோதுமே

யாவித்தமுகத்தைப்பாராத

தாலும்பசிநீருமே

யரியசுரதலிலே

நடததுகின்றவினோதா

யாருக்குக்கிடைக்குமில்

வம்புவிமீதுதானே (அவ)

எத்திக்குந்தித்திக்கும

புகழுமானுக்கெதிரா

யின்னொருவரைச்சொல்லப்

போமோளடியனமே

சற்றுநோங்காணவிட்டாற்

றோணுதெல்லாபதோணும்

சர்வசீவதாரணென்னுஞ்

சரச்சிலைடைப்போத்த (அவ)

பத்தன்சுப்பராமன்சொலுந்

தமிழ்மேலதிகமோகம்

பண்ணவர்கிலகன்கற்ற

விததைகளுண்டனேகம்

எத்திசையினுமோங்க

மென்னுபான்செயகசம்பாவம்

யெந்திழையேயென்சொல்வே

மெண்ணம்காமப்பிரவாகப (அவ)

கஉ-வதம், இ-ம்-கமாஸ-தாளம்.

பல்லவி,

மாமயல்பெருகுது

சமயமடாமென்னை

மருகுவென்னடாமோடி

அறுபல்லவி,

காமருவுசேலைகுழ்

வேளூர்முத்துக்குமார

கண்ணியனேயெந்தன்

புண்ணியனேயெனக்கு

சரணங்கள்.

மதனகலையறியுஞ்

சதூராயுனைநாந்தேடி

வாடிவருந்துவதேவவுண்

டையோவொருகோடி

மிதமில்லாக்கலையி

னிதமும்நான்வினையாடி

மேதகுதுரையேநாம்

சீதமென்மலர்கூடி (மா)

அக்கமதுபதறிக்

கொங்கையும்கிம்முதேசாமி

ஆசைகவிவுங்கொண்டே

னருளடாநாங்காமி

செங்கைமதன்கணை

பொங்கிவருகுதஜாஸஞ்

செய்யவிதுவேனையல்ல

நையவோசொலாமெனக்கு (மா)

சந்ததம்பணிசுப்ப

ராமனுக்கருள்

சசியுங்கனலதுபோற்

றூவுதுபார்யோகா

எந்தவிதஞ்செய்ய

னெழின்வேலேந்துமேகா

யினியாகிலுந்தயைசெய்

யெனக்குகந்தவைபேகா (௧௦)

கஉ-பதம், இ-ம்-கேதாரகௌளம், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அவ்விடத்திற்றேனே

சுகமாகவாழ்ந்

தனுபவிக்கட்டுந்தேனே

அதுபல்லவி.

எவ்விடத்தினிர்கூடி

யிணங்கினுலும்செம்பொன்

சுட்டமில்லாபோதோ

வோட்டற்போரூள்பூமாந்த

சரணங்கள்.

மூன்றுகிணம்பொருந்தி

வாழ்ந்தாளேயவளண்டை

முடிப்பேறுள்ளகையிற்

சமாத்தாயெனதுகொண்டை

தொன்றேதாவவர்க்கிவ

ளவளைப்பார்க்கிலும்பண்டை

தொகையர்நமக்கேண்டி

யிரவும்பகலுஞ்சண்டை (அவ)

வேண்டாமென்பவந்தாங்கள்

கழுத்திலிங்கத்தைச்சட்டி

வைத்தாளெத்தனைநா

ளிருக்குமிதுவேகெட்டி

ஆறுநூல்களென்பா

ரணமேயதுகெட்டுது

வன்றுபிடித்தசனி

யின்றநம்மைவிட்டுது (அவ)

எல்லாந்தெரிந்தற்கை

யென்றவளைநாடியே

யிகத்திற்கும்பாத்திற்கு

மின்பசுகந்தேடியே

வல்லமையாகசுப்ப

ராமன்பதம்பாடி

மண்ணுலகில்மிச

யகிழ்ப்பறவேகடியே (அவ)

கச-பதம், இ-ம்-அடாணை, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சிறிக்கியக்கங்கொண்டு திரிகிறீர்போய்சுவாமி

தினந்தினமுமலைத்து வினாய்

அதுபல்லவி.

சிறிக்கியக்கங்கொண்டு

திரிகிறீரடிக்கடி

சிறிக்கியினுலும்வெகு

முறிக்கியென்றேநினைந்து

தருக்கருட்செழிக்குந்திருக்

தணிகைக்குமேசரே

சாதனைக்கள்ளிகள்சொன்ன

போதனைக்குள்ளாகப்பட்டு (சிறி)

சரணங்கள்.

கட்டழகிதையாளோ	சுலட்சணைய
காசினியி	லுமக்கு-மெகு
கன்யமநிரதிட்ட	வபியசுந்தர
காமாதியா	தமக்கு
இஷ்டமெனகொண்டீரோ	வவளுடையடிவந்தனுக்கு
திட்டப்படியாய்சட்ட	திட்டமதாய்கெட்டி
கெட்டிவுமைப்போலே	புருஷரைக்கண்டதிலை
கெட்டிக்காரிதினமுங்கரி	சட்டிசுரண்டியமட்டி (சிற்)
கருவிழிகளிரண்டும்	உலகினிள்கிடையாத
காமநிற்க	கரிவண்டோ-மெயிற்
காட்டுமதிமுகத்தில்	வட்டமில்லாதநிதழ்
கறுத்தபவழக	துண்டோ
மருதமலர்ச்செண்டோ	சூம்பஸ்தனமிரண்டும்
மதுவுலாவுமவளவார்த்தை	யெனனகற்கண்டோ
உருவத்திலோதியா	வயதுபன்னிரண்டோ
பருத்ததுடையிரண்டும்	பண்பானவழைத்தண்டோ (சிற்)
நாளோத்தெரியுமவள்	நெழுங்குலமுமிப்போ
நாண்சொன்னால்	கெரியாது-எட்டி.
னனுஞ்சிகைபிடித்துக்	கொண்டுநன்றாய்நுலாள்
நன்றாய்வருவாள்	மாதா
கேளும்உமக்குத்தருமோ	வளருடனேநீர்
கிட்டிநெருங்குவது	கட்டழகாசரியோ
சீவலைபழிக்குபவடி	வேலரேயென்னபுத்தி
விந்தைசுப்பராமன்ரொல்லை	மறந்துதெருக்கள்குதநி (சிற்)

கரு-பதம், இ-ம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

குரிலனீமா மயிலனமோ கூடிக்கொண்டுமஞ்சள்
குளிக்கிறதைக்கண்டு பரிமளிக்குதெந்தனெஞ்சம்

அறுபல்லவி.

கையிற்கதிரவேலுடைய கண்ணியனார்குளத்திற்
காமரசமேமயிலே கர்ப்பகமேலுபயிலாத (சூசி)

ப் ப ர ம ஐ ர் ப த ம்.

சரணங்கள்.

புனைவளஞ்ஞழ்பலதளிர்ப்
புத்தமிர்தகலசமுறம்
தன்னிச்சையாயவரவர்கள்
தங்கவளைச்செங்கையினூக்கொங்கையை மறைத்துக்கொண்டு(குயி)

எத்தனைபூசாபலன்கள்
யெந்திழையென்னவரைப்
சித்தாடைக்காரியர்கள்
செப்புமென்றிமுளதோ
செய்தனடிபெண்ணே
பார்க்கவும்நான்கண்ணே
செய்தவிற்தொசாலம்
சேயிழையான்கண்டசுகம்(குயி)

தாராவுமயிலினமூர்
தாவித்தாவிவினையாடி
நீராடிகரையிலிந்திர
நிற்கையிலேபக்கமதி
தாமரைப்பூப்போலே
சண்முகனைப்படித்து
நீலச்செய்யுதி
லக்கரையாப்பார்த்தவெனது(குயி)

கக-பதம், இ-ம்-பாஸ், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மதப்பயலேகணையெய்கிற-யெந்தன்
மன்னன்வாட்டுமபுத்தி சொல்லுகிறேன்

அறுபல்லவி.

அகிகசுந்தரவடி
யடுத்தவளென்னைப்
வேலனைமி: நண்ண
பாராமலோராமலும்,

சரணங்கள்.

நிக்கட்டுடையுந்தென்றம்
நிகழமகிழ்மலர்
செங்கரத்தினிலுள்ள
சிகரியோத்ததனமேற்
நேரும்-வளந்
தாரும்
கருப்புவில்லையனைத்து
குறிப்பாய்கண்ணாட்டுறய்(மதப்)

கூசைக்கணவனில்லா
மீசைமுறிக்கொண்டேன்
சாஜராயிருப்பவ
நாயகனில்லாவிட்டில்
வேலையில்-உனது
துள்ளுறாய்
நிப்படியுஞ்செய்வாரோ
சாவில்வந்ததுமஞ்சாமல்(மதப்)

அங்கம்பதற

வாசைவளர்-உந்

தண்டமெலாஞ்செய்யுறு

யென்வளைசேரா

மங்களமாய்ச்சப்ப

ராமனையாளுமவடி

வாளமுனைச்சேர்ந்த

வஞ்சியென்றேயெண்ணாமல(மதப்)

கள-பதம், இ-ம்-சாரங்கம், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

உம்மைப்பேர்ச்சமர்க்த ரொருவரையுங்காணோ

முபசாரவாரததையேன சுமமா

அறுபல்லவி.

செம்மையோர்புழந்தேததும்

மேளார்முத்துக்குமார

தேவதெய்வகுஞ்சரி

யோகமகாணுபாலா

சரணங்கள்,

ஆகியிலேவந்தாடி

மானே-யுணக்

காசைக்கணவானினி

நானே

பேதகமாயெண்ணுதே

தேனை-என்றும்

பேராசைகொண்டிருந்

தேனே

காதகர்போல்வந்து

கவைதீர்த்தபின்பெள்ளக்

கதவைத்திறந்துக்கொண்டு

கம்பிவாங்கிவிட்டிரே(உம்)

சரிசைசேலையொட்டி

யாணம்-தைத்த

சாதாவிக்கைகவி

யாணம்

வரும்போதணியுமிரத்தினப்

பூணுய-எனக்கு

வகைவகையாய்த்தரல்

வேணும்

தாலவேண்டிமென்றுநான்

சாசத்திற்கேட்கும்போது

தீடையோவுன்க்கென்று

சார்க்கரைக்கஞ்சிவார்த்திரே(உம்)

இத்கணையாலங்களுந்

தில்லும்-சாமி

எங்கேகற்றிருந்திரோ

சொல்லும்

சற்றேயெட்டியிருந்தா

லாமே-நயி

தையலர்க்காசைசொல்லப்

போமோ

பத்திசெய்சுப்பராமன்

பாத்தாருத்தோனை

பண்டுசொன்னையென்று

பாவித்திருஞ்சிமானே(உம்)

கஅ-பதம், இ-ம்-நன்னியாசி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தேடிசினகித்தநாள்முதலாய்

மோடிசெய்யாமலே

வேடிக்கையாகவேகூடி

யிருந்தறிசேயனடாசாமி

அறுபல்லவி.

ஆடும்மாரின்மேல்வினை
யாசைகொண்டுநீமக

யாடும்மேனார்க்கந்தனை
ராசனென்றுமப்போதே

சரணங்கள்.

எத்தனைநாளாயோசித்து சித்தமுந்தன்மீதுநீவைத்து
கற்றவிந்தையைக்காண்பித்து சித்தமுமனுபவித்து
மெத்சவுஞ்சுகம்பெறலா மென்றுநாணுபசரித்து
சித்தஜனாலைப்படித்த யோக்தனென்றேயான்ப்ரமித்து (தே)
எத்தனைநொந்துக்கொள்ளவுனக்கந்தீதஞ் செய்ததுவென்ன
கன்னியிலிவன்மொல்லாமெதந்தன் மன்னவாஜேகப்ரசன்னா
பன் னுபாசனவாநெதிர்த்து வன்னீசஞ்செய்ததுமென்ன
உன்னதிளக்காரங்கண்டாலென்ன பெய்கிருன்னிப்பன்னா (தே)
என்றறக்காதினும்பாந்துநீ பன்னுமதாஞ்சுவைத்து
கன்னத்திலுமுதல்கெடுத்து மன்னுரதனத்தைப்பிடித்து
நன்னயமாசுப்பராமனசொன்ன பதத்தைப்படித்து
வன்னமேயென்றுதுதித்து பன்னுநூல்களேவிரித்து (தே)

கக-பதம், இம்-காமமோதி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆரென்றுமிரட்டுநீர்சரமி எனக்
காசைவார்த்தையைச்சொல்லி என்னைமொசஞ்செய்ததுமல்லாமல்
அறுபல்லவி.

நாரணன்மருகனேமுன் கடனுக்கொருநிரல்
நடத்தைதெரியாமலே மேலிக்கொண்டேன
பூணரேபுண்ணியரே சொல்வமுத்துக்குமாரே
போதுமபோதுமுபமுறவு தாருங்கைமேற்பணத்தை

சரணங்கள்.

கொத்துவடமுத்துநாங் கொப்புத்தாமேனென்றுசொல்லி
கொஞ்சிக்கொஞ்சியென்னுடன் கொண்டாடித்தீர்எனது
கொவ்வையிதழைக்கடித்து கொங்கையமுந்தப்பிடித்து
சொல்லியகன்னத்திலுவிடுக் கென்றுகடித்து
எத்தனைசெய்தாலுமுனக் கத்தனைக்கிடங்கொடுத்தாக்
கரத்தனென்றெண்ணினைவெரு பத்தியுடனே

நிக்நித்தங்கடனுக் கொருத்தியருவாளாபோம்
எத்தியெத்தியென்றைக்கு மூக்குத்திதாரேனென்றுசொல்லி(ஆ)

வேணுமேபாலிருந்தாற்சொன்ன நானையப்படிசெலுத்த
வேணபடிநடத்த வேணகருச்சம்மதியான
வெறுப்பாய்ப்பேசினேனென்று யெண்ணிறுமெண்ணுஞ்சம்மா
வேசையற்காசுமெ லல்லவோசாயி
தொனாமலனுகினுமூர் தொந்திவடிசயங்கிறீர்
துறையென்றலெனகடுகென்ன தூரிலலும்
ஆணுவமாய்ப்பேசுகிறீர் காரயனைன்னிருகையனே
யாரணாரிட்டுவடிக்கடி தில்லுமபிலலுமாகச்சொல்லி(ஆ)

எல்லமைநடவா நிறுசே சொலகைசொருவினிலுசி
சொல்லுமத்தன்மைபொல்லார்த்தை சொல்லிநிறுஇங்க
கலவியெல்லாநானலெரு வாய்ச்சொல்லிவைத்தபேருக்குண்டு
கையிலிலலாதனபேல லேஷமமொடுகிறீர்
முன்மைலலாச்சுட்டிக் கன்னத்தோடுகளைஎன்வைத்து
முத்தமிடமுகனப்பாற் குடிக்கடேவுகிறீர்
இல்லாதெல்லாஞ்சொல்லியென்னையல்லற் பண்ணவாதிரகாணு
மலனுமபசற்குப்பராமனன்பாயப் போற்றிடுமவேலசே(ஆ)

உயி-பதம், இ-ம்-ஆடாண, தாளம்-ரூபகம்.

ஈல்லவி.

மாளையங்கேபோன வகையென்னடிபொல்லா
வடபநிருகிற செம்பொனமலைக்குள்ளே

அதுபல்லவி

வானோர்புகழ்நஞ்சேரு பசியாருசுப்பிர
மணியன்பலவாதம் உண்ணுகிருப்பாரே(மா)

சரணங்கள்.

அம்புவிழிமடமானே யுணக்கினு
யார்செய்த குடிமுத
வம்புகளுக்கொண்ட தொம்புவந்தமாரக்கம்தேடி
கும்பஸ்கனத்திலிளம்பிறைபோன்றங் குறிகள்மிகதோணுதே
கும்புகள்குடி மீடுமபுகள்பேசு
கோலங்கண்ட நீவியையன்பெற்ற(மா)

ஜாதிப்புணுகும்பன்னீருமதிமிர்த
கேதுக்கப்படி தற்புததிகள்வந்த
வீதியினிற் பெண்டு
விர்த்தியென நெற்கும்பர
ஜாதிக்கிலலாததொழி
தாண்டங்கத்தன்

ஜவ்வாதுவிசுதேயுனக்
தெருதன்வாய்க்குசுதே-நடு
பிடிப்பதவனுக்கு
சுந்தர்கெரியாதோ
லேதுக்குவிணிலே
குலமவிளங்குமடி (மா)

வண்டாடுஞ்சோலை
குணசீலன்நாளுந்
வினைகளைத்தோக்கும்
தண்டமிழோர்துதிக்குஞ்
தந்தமணுளன் தண்ணுரு
ஒண்டொளியேகற்
ஹாரநகைக்க

திருமுன்கொன்றைகொடியவாமுன்
தெண்டிரைசூழ்புகொண்ட
வடிவேலன்கொலு
சரத்துக்கன்பு
மலர்த்தாளன்
கண்டுருசிகொண்டு
உடலெடுத்தாயடி (மா)

உக-பதம், இ-ம்-அடாண, தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருந்த-வருந்த-யென்னடாசாயி
வலியமோடிசெய்கிறாய்

அதுபல்லவி.

கருந்தடங்கண்ணி
கந்தனென்றேசிறதை
தினந்தினங்கோடி
தேவாதிதேவ

யுமையருளிய
யுந்தன்மீதிறகொண்டு
நமஸ்காரங்கள்பண்ணித்
சகாயனென்றேயெண்ணி (வரு)

சரணங்கள்.

உம்மைப்போலபுருஷாரிந்
மனதுண்டோயிலையேயாவதனை
பொன்னியெனக்குள்ளு கடனாகுகளி
போருமிப்போகஞ்செய்துவைகத
மன்னவென்னுணனை
வழிமறித்தேமடியைப்
யென்னசொன்னுமுன்
யெனக்கிங்கிருப்பதுவோ

கெனக்கொருவருமில்லையோ
யென குகருதுசொல்லையோ
துப்போருடென்னதொல்லை
குழுகுமபொருத்தமா
மையாககொள்வாரிலைதெனையே
பிடிப்பாரில்லை
மனதிரங்கிலை
ராயிரந்தொல்லை (வரு)

முன்னளந்திட்டநாழியினிலளந்து பின்னுமளப்பதோடா-சொல்லு
மோகனக்கல்வெணருலுமபஞ்சவரினால ரெண்டாய்முறியுமடா
நன்னயக்காரினென்றவென சொல்லமாறினால் நானயம்போகுமடாவினி
நாளுக்குநாள்முழுச்சந்திரனுனாலும நனறுக்குறையுமடா
பன்னப்பன்னப்பழம் கதைபடிக்கிராய்
பட்சமவன்மீதிற கொண்டுதுடிக்கிராய்
இன்னம்வீணய்மனப் பாலைன்குடிக்கிராய்
இருக்குமிஷ்டத்தை யேண்டாகெடுக்கிராய்(வரு)

பூனைக்கட்டுதோழந்தன்னில்வந்து மதயானையைக்கட்டுநீரோதாகம்
புதிக்கக்கிடையகையறிகதே பொற்குணரொன்றுவெட்டிநீரோ
முன்பரவசஞ்சொன்னபடிநடந்தவனோப் பண்பாய்கிட்டி.
வானவர்கன்புகழ் வள்ளிமணவாளனே
வாணனெனப்பெயர் கொண்டருளுளானே
தேனுலவுஞ்சீர் கடம்பணிதோளனே
பூசுப்பராமனுக் குறவுதயாளனே(வரு)

உஉ-பதம், இ-ம்-தோடி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மோகப்பகட்டுக்காரி-மோகவலைக்குட்சிக்கி
முன்னாளிருந்தபிரீதிமறந்தீரோ

அறுபல்லவி.

ஐம்பணிக்குடும்வேறார் முத்துக்குமாரசாமி
சித்தந்தெரியாமலெந்தன சித்தத்தைக்கொடுத்தேன்சாம்(மோ)

சரணங்கள்.

நானிப்போதவளுக்குச் சரியா-முன்
நானையிலவேண்டியிருந்தது முறியா
ஏனுமக்கிந்தமகிடசி நிலையா-உங்க
கிருக்கத்தெரிந்தசந்தேக டையா
வானவருலகின்வாழ வலென்றெண்ணி
வீணிலெந்நேரமுவளவீட்டில் வீற்றிருக்கின்றிர்
காணுவதோவரிதாச்ச காணியாட்சியவளாட்சி
வனந்தனுக்கினிவீண்பேச்சு யிருந்ததயவெல்லாம்போச்சு(மோ)

என்னை விடவும்த்ரவ

எழகா-நீர்

யெண்ணையகுகெடுகோணமர்

முருகா

என்னோமுனனைநாநினைந்

துருக-நீ

ரிப்படியுமவிட லாமோ

முருகா

மன்னவனேயுனக்குநா

னென்னருறைதெய்தேதவவினா

யன்னித்ருதெய்கிறீரே

கன்னிவதைபொல்லாதலலோ

சொன்னசொல்லைதப்பிவிட்டுச்

ருதுக்காரியெனமுதெசாலே

வுன்னிடமனதுகுகெட்டு

யென்னைட்டாற்றிலவிட்டு(மோ)

சந்திரமயிலைமல்லாரும

வேலா-பததன்

சுப்பாராமந்தமிழ்க்கனு

கடலா

சந்திரவதனவள்ளி

வேலா-சாமி

சுகலபுவனபரி

பாலா

வுந்தனதுயிதய

மிததவிதமாருபென்று

யெந்தனுக்குதெநிர்க்கா

வனைத் தீவுனைச் செருவேனோ

கந்தரேசதிவிபாலலாது

காமததுரோகமகிண்போகாது

வஞ்சுகந்தான்மறவாது

வந்தாலுமனமகுவொவ்வாது(மோ)

உரு-பதம், இ-ம்-ஆகிரி, தாளம்-ஆதி.

பலலவி.

சினதைவாடுதெயுனை-நினைநதுநினைநது

சினதைவாடுதே

அதுபல்லவி.

சினதைவாடுதெந்தன்

சந்திரவதனநதேடி

யந்தரநதனினைது

வாடுகுகேரீடியதுபேரீழ(சின்)

சரணங்கள்

நொடிப்பொழுதுகோதோணுது

நூறுயுகமாக

விடியவியுமட்டும

வீழித்திருந்தும்

வடவாகுகினியோபெரும

காடைக்கவலைவிச

கடலிறறுருந்தபுலோல

மிடலுக்குளத்தேகம்

கனிவன்பொடவே

ககாவசதுசேரவே

வுடன்பெருமூச்செறித்து

மையலதிககாணவே

படியிலெனைவிதித்த

பாவிடுதப்பவதைதெருந்து

தடித்துத்தாமரையிலைத்

தண்ணிர்போற்றவித்தெந்தன்(சின்)

பன் லீர்வென் லீரைப்போற்
சன்னதந் தலைசுதழி
வன்னக்குயிலகுவ
வன்னமுமநூந்தாமற
வாசையாகவேகூடி
இந்நேரம்மன்மதன
சன்னதமறிந்திந்தச்
யென்னசெய்வேன்காட்டி

பற்றறுமீமரசுச்
யாட்டுவதுமகலாமல்
பாருதன்கணைநாவ
சொன்னதுமபொருந்த
நேசமுடனேவாடி
கணைத்தொடுதெய்யவே
சமந்ததில்வாராவிட்டால்
வினைப்பிரிந்தமான் பேரல் (சிந்)

மலரணைமலிருளருங்
நிலையாதேகொக்கோக
பலபலவிதமாகப்
கலவைப்பொடியைப்பூசி
கருணைவகையறிது
கனிவாயிதழைத்தந்து
நலஞ்சேர்கப்பராம
நாடியுமிணங்காத

கூடியொருமையாய்
நிலையதனைபயிசுதும்
பரிமளசுஸ்தூரி
பலவைத்துயிலாகவிசி
சுரதவணைபுரிந்து
தனதாய்முறைமைக்கொண்டு
னயந் துறவாக்குமுடிக்கோ
னலாதானமிகமெலிது (சிந்)

உச-பதம், இ-ம்-அடணை, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கையினிலரொக்கப்பணமும்கொடி=கடன்சொல்லவந்தாற்
கதவைச்சாறறித நாளைப்போடடி

அதுபல்லவி.

நையல்கீரகம்ப
தாய்க்கிழவிமசு லைக்
பிபெனென்றுமெண்ண

ஐரதிதொழிபுவித்தை
கேட்டுக்கோ
வப்பெனென்றுமெண்ண (கை)

சரணங்கள்.

மலர்சுளவவுக்கொணந்துப்பொண்கேட்டுக்கோ
வாங்கித்தின்னகீவாரைந்துபொண்கேட்டுக்கோ
மிஞ்சிபிலிக்குவொன்பதுபொண்கேட்டுக்கோ
வேண்டுகமன்றேயெண்பதுபொண்கேட்டுக்கோ
வாக்கொற்றவாறுவொன்
விடாகத்துடனேமேயிப்

பாக்குமெற்றிலை
பட்டுபட்டாவளி
மேடித்தருவாராகில்
பேரகச்சொல்லடிமானே (கை)

வந்தவன்பின் னும்வந்தாநென் றெண்ணிக்கோபணங்கொடாவிட்டால்
வஞ்சிநல்லாய்க்காலைமுடக்கிப் பிணனிக்கோ
எந்தவழக்குவந்தாலும் பயமிலலை
இதெதொழிலுக்குஞ் சூததா னுமில்லை
இனறைக்கொருநா றுபொன் னெண்ணித்தருவாராகில்
நன்றற்றவனிஷ்டமபோல நடந்துக்கொள்ளடிமானே (கை)

பண்ணுவதாநம்பசா திக்கென்ன வஞ்சமாபாவிபெயர்ருமொந்தை
பாழிலினாக்குந்தண்ணீர்க்குததா னென்ன பஞ்சமா
கிணைஸ்தனங்கள் வயற்றில்விழுந்தபின்
எண்ணினவர்பின்பு யீவாரோசொலமின்னே
பண்ணலவும்குப்ப ராமன்பதத்திற்குப்
பாவித்திடும்வடிவேலனை சேத்தவர்துதிசிலனை (கை)

உதி-பதம், இ-ம்-அடாண, தாளம்-ரூபகம்.

பலலவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே-சாமிரீரிப்போ
வருகா திருநதா லென்செய்வேன்

அறுபல்லவி.

வையகம்வேளுர் மூத்துகுமரசனே
மா துருறவள்ளி மகிழுஞ்சகநிசனே

சரணங்கள்.

மாரன்மலர்க்கணையென்பேற்	றுவுதே
மாங்குயில்களுங்	கூடிக்கூவுதே
பாரமாகுமென்றனம்	கீழ்முதே
பாவிமதியுந்தணலாய்த்	துவுதே
கார்வகையுங்கலையுஞ்	சோருதே
கங்குலொருவிதமாய்	நெருதே
சீருர்சக்கிரவாகமுஞ்	சேருதே
தெரிவையெனக்குமோக	மீருதே
பஞ்சணமீதில்வினை	யாடி
பத்தன்கப்பராமன்பதம்	பாடி
வஞ்சிதமாகுநீரென்னைக்	கூடி
கொண்டினமாகுதேயென்ன	மோடி (மை)

உக-பதம், இ-ம்-சாலேரி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மானேயிவ்வேனையெனை மருவாவிடிற்சகியேன்
வாராயெனதுகண்ணே

அநுபல்லவி.

தேனூர்மொழிக்குயிலே	தெய்வலோகத்தமுதே
சித்தமெலியமன்	மகப்பயல்வாட்டுறான்
திசுழ்சண்பகமந்தார	மிகயெறியும்வனத்தை(மா)

சரணங்கள்.

இந்திரீலமேசேலோ	விருபுருவத்தடியி
லிலகும்விழிகள்வகை	பாதடி
மந்திரகிரிபோற்றோன்று	முலைமேலெனினதர
மன்னுங்கொக்வைக்கனியோ	வோதடி
சந்திரவதனாமேடி	சமயமிறல்லாவாடி
தக்கவாநடத்துங்	கெரக்கோகவித்தையின்படி
சாரடிமையல்	தீரடியெனது(மா)

காதல்கொண்டேனுனது	கனிவாயமுதருந்தக்
கருணைசெய்வாடிமை	தேகியே
மாதரோனுமின்களுண்	மதியனையபொற்பாவாய்
வையமீதுண்டோவுன்போற்	போகியே
போதாருந்தியைநாவாற்	புளகிந்திலேவீரீவி
போற்கலசமுகடி	மழுந்தததமுவுமுகம்
பாடிமையல்	தீரடிஎனது(மா)

இன்னமுதேசியாட்டி	வெணக்கிசைந்தகண்ணாட்டி
வின்னந்தயவில்லையோ	கூறடி
பொன்னேபருவமகிற்	புணர்ந்தாலல்லவோசுகம்
பொற்கொடியேமனது	தேறடி
தன்னந்தனியாய்காவிற்	றயங்குவதென்னோபேவி
சந்ததம்பணிகப்ப	ராமன்தமிழுக்கருள்
சண்முகனெனச்	சாற்றுவேரோனைமட(மா)

மகாமகோபாத்தியாய

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

நூல் நிலையம்,

உ-பதம், இ-ம்-உசேணி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நேக்கந்நீரந்திலே நீரடிங்கரைதனிலே

நெரிக்கியுமமைசாடைகாட்டி யழைத்தவளாரையா

அறுபல்லவி.

நேத்திரமயிலேறுங்கந்தாநீர்வளுமெநீர்முழியாய்

நிற்கமயிலிலேசொக்கப்பிலைக்கந்நிலிநுந்தேன்சாமி (நேத்தர்)

சரணங்கள்.

பச்சிளந்தேமற்படர்ந்த

கிண்ணம்போலஸ்கனமும்

பவளவாயுங்கருங்குழலும்

காட்டமிடலாமனமும்

இச்சகததிற்காணைநாத

லட்சணங்கைபோலெபெண்கள்

இந்திரலோகரம்பையின்

மேனதவுலகரிவையோசாமி(நே)

முந்நாளிலென்னிடத்திற்

சொந்தம்மோலவந்து

முத்தமுத்தாய்சாட்டி

மோகமதைத்தந்து

மன்னவாயுன்னினவுகொண்டு வண்ணங்கண்டொருநாசமுண்டு

வாருமையாமென்றுரையே

திருமையாமென்கவலை(நே)

பீள்ளைமதியுடையபெண்கள்

பேதமையைக்கண்டு

பேரூலகிலாட்கொள்ளுவார்

புருஷநித்யுண்டு

மெள்ளுதமிழ்கப்பாரமன்

செய்ப்பதத்துக்கருளுந்

திருவிடையோயினிசுகியேன்

சேவண்கொடியுடைபோய்(நே)

உ-பதம், இ-ம்-பிஷ்ஹரி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தெண்டனிட்டெனென்றுசொல்லடி

என்சனாமியைக்கண்டு

கண்டுவினையண்டினவ

ளிரண்டாயிரந்திரைகந்

அறுபல்லவி.

என்றைக்குமொருநாளையிற்கண்ட

சீரோலவேப்பரமை

கொண்டுவருகிறபபி

வண்டையிலேயிருந்தவ

மென்மொதமாகிங்கு

வண்டாமேயிருக்கின்ற

மண்டலம்புகழு

முத்தண்டவடிவேவவற்கு(நே)

சரணங்கள்.

எப்போவருவாரென்னநான்
சுப்ரமஞ்சரீதின்வைத்து
தப்பாமலவாசிக்நைதைய
தப்பிதமோவொணையுமிலை

முப்பழமும்பா லுநதேடி
சுப்பிரமணியதேவயென்றுந்
யெப்போதுமறந்திருக்கத்
யிப்போதுமறந்திருக்க (தெ)

பெஞ்சியிலீரமில்லாத
பஞ்சபாணங்களாலென்னைக்
அஞ்சாமற்பேசுநீயின்னங்
வஞ்சியின்சேசுமமென்சாமி

பஞ்சமாபாவீமன்மதன்
பெஞ்சுகெஞ்சுவதைக்கிறுள்
கொஞ்சநாழிவாராவிடில்
பஞ்சபபிபாடாமென்றுந் (தெ)

சித்தம்வைத்தேயொருமையாய்
சித்திரையிற்கண்டசொற்பனமேபோ
புத்திமோசமாச்சுதிக்கொ
பத்தன்சுப்பிரமன்போற்று

நித்தியமெனைச்சுகித்தோர்
லாச்சுதன்றேறுவுந்தன்
ருத்தரைநொந்ததென்ன
முத்துக்குமாரசுவாமிச்சு (தெ)

உசு, பதம்-இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அழைத்துவாராய்

சகியே

அதுபல்லவி.

ஆகிமூலப்பொரு
கோதிலாதகை

ளானசர்வேசனைக்
வாழ்முருகேசனை (அ)

சரணங்கள்.

தூழைக்குங்கடப்பமலர்
தாராளமாயென்னுரை
இழைக்குமாரனென்னுமோ
எய்யுமலர்க்கணையா

தாரழகனைபுல்லி
தண்போலேசொல்லி
ரினிமைதங்கியவிலி
லுய்யமுடியாவல்லி

இதங்கொண்டுதழுவவன்பிடுபெய
செய்யயிருவருமொருமனதாகவேயிசைந்து

விதத்தங்குகரவிற்கையது
மருவவிதுதருணமா
(மெனமொழிதெ)

மாசிலாநற்பர
வடங்குமுத்துப்
புயங்குசித்தரக

காசரீடுசுப்பரமஞ்ச
பநதலுநாட்டிய
கர்சுவாஸூட்டிய (அ)

மண்ணாடனத்தையும்

கண்ணாடிகள் சிதர்ப்

மலர்மெத்தையின்மிசைச்

பலவுச்சிதமிதி

வாசமரலை

தேகலாவு

வளமிகுந்தரதி

விலைகொளத்தக்கநிலை

படங்கள்மிகக்குலவி

சலவைச்சல்லாவிரித்து

களப்பப்நீர்தெளித்து

விலாசநீடியே

முலாசமேதரு

மாரணமதிசயிக்க (அ)

யஞ்சகச்சாயவற்கவகைகளருந்த.

கொஞ்சிக்கொச்சுவெள்ளிலைக்

கூடிப்பலலிலைகள்

வஞ்சியேசுப்பராமன்

வானவர்போற்றுஞ்செந்

வகையெதுவோவதை

ஜகமுழுதெக்கணு

கொழுந்தின்சுருள்மடிக்க

குராவில்லாமலமுடிக்க

வாழ்த்துந்துதிக்குகந்த

தேனையுகணமெத்த

ராமதைக்கூடியே

மோடித்தேடியே (அ)

நட-பதம், இ-ம்-சுருட்டி, தாளம்-அடதாளம்-சாப்பு

பல்லவி.

அடிக்கடிக்கையைப்பிடிக்கிற

இவராரடிசகியே

ரிவாரடிசகியே

அதுபல்லவி.

செடிக்குள்ளையொளித்

திடத்துடனெதர்

துமிக்குகளப

சோதிப்பதுபோலேரி

தாலுமவிடேனென்று

மடக்கிமடக்கித்

தொடுக்கிறார்மனஞ்

யாசத்துடன்வாதிட்டென (அடி)

சரணங்கள்.

தெந்தனமாயிவ

திண்டவந்தன்

ரேந்தவிதங்களசெய்

தென்னுளநதான்

மந்திரத்திஸ்மாவ

மாட்டேனென்றால்விட

முந்தானையப்பிடித்

ரெப்படிதொடவோங்குமோவதுசெப்படிபிதற்கெப்படியடி ()

ரெந்தனைத்தொட்டுத்

தகுமோ-அவ்

தாலுமதற்கிசைக்

புகுமோ

கனியும்விழுமோ-வர

மாட்டேனென்றயெந்தன்

திழுககவுமில்

சம்மதியாபென்களைத்	தொடர்வது
தான்புருஷத்	தலமோ-மன
ராமியமில்லாவகை	செயதனுவே-நல்ல
ராஜருக்கென்ன	கனமோ
இமமலர்ச்சோலையி	லென்னவருத்தமோ
வேந்தனென்னையறிந்தாலாகுந்	திருத்தமோ
நமமையெவர்மதிப்	பாரடியூரின்
நாடிச்செல்வேணிவ்வகை	தேடிக்கொள்வார்பெரும்பகை (அ)
விருப்பமுள்ளவர	விவர்கண்ட
வேளையிற்	கூடாளோ-காலங்
கருப்பினிச்சுகந்	தேடிமோமற்றக்
காரியந்	தேடாளோ
இருப்புத்தூணைச்செல்	லெரிகுமோ-நரி
யெதிர்த்துச்சிவகத்தை	கெலிகுமோகட்டை
நெருப்படையுநதேனி	மொயத்திமோவநதி
நேரத்தினில்மோசத்தொழி	லார்செய்வார்பாரிப்படி (அ)

நக-பதம், இ-ம்-சாவேரி, அடதாளம்.

பல்லவி.

இதைவியின்னம்வே	நேவேண்டுமோசாட்சிலுந்துபோதும்
மிலைபிலையென்றுகோடிபரசை	மெடித்துரைக்கிறீர்போம்

அநுபல்லவி.

மகிதலம்புவேளார்முத்	தையனையந்த
வஞ்சியுடனேகூடிக்க	கொஞ்சியணைந்துட்ட
மைமகுறியுமஞ்சள்	வாடையுஞ்சொல்லுவதே (இ)

சரணங்கள்.

எத்தனைசொன்னாலும்	மென்செவிகுமோதா
வென்னத்துக்குவீண்	பேசுக-அவ
னின்னேரமெவகெத்தே	தேடிவாளோபாவ
மெழந்திருமநேர	முச்ச

புத்தியில்லாதவள்
போதிக்கிறீர்மெய்போற்
வித்தைதொழிலெல்லாங்
மீறுநசம்பட்ட

நன்னாப்பேச்செலாங்
நடப்பினிலேயின்பந்
னாட்டமதேனினி
நாயகியைப்போலே
வர்னமயில்முருகேசுரே
வாதிக்குறீர்மெய்போற்
மனமதவேடங்கொண
மகத்துவமல்லாமுன்

ஐயமாகச்சொல்லு
வாய்ந்திங்குருகும்
தாகட்டிங்கண்ணாடியைப்
தடையாளமொன்று
கையிற்றிருட்டிருக்க
காடகிறீர்மெய்யோ
சையோகவேளைதப்பிப்
சந்ததஞ்சுப்ப

போலகீரெண்ணுகிறீர்
சாதிக்கிறீர்ந்த
கட்டிவையுமுந்தன்
போதேதெரியாதோ (இதை)

கண்டதுதானிந்த
தருமோளன்னமோ
யாகிலுமுனனாசை
வருமோ
சாதிக்கிறீர்வீணாக
சாதிக்கிறீர்நேவா
டக்குகீராமிய
முகத்திற்குரோணுதே (இதை)

வார்களேமுகக்குறி
மேதே நல்ல
பாருங்கன்னத
போதாதோ
உநதன்சிததெலாங்
னாட்டித்திறீர்நல்ல
போமபோமலோலரே
ராமனறுதிவேலரே (இதை)

நஉ-இ-ம்-நீலாம்புரிதானம்-அடதாளம்சாட்டி.

பல்லவி

காதலனைக்குத்தந்த-கண்ணாளைமொள்ள
கைவசப்படுத்திகொண்டாளோ

அதுபல்லவி.

மாநர்பணியுட்டி
வாலைக்குமாரனின்னம்

வைநீர்ந்தபெற்ற
வரக்காட்டிபயலே (கர்த)

சரணங்கள்.

சோலைக்கருங்குயிற்
சோமனுந்தனலாகத்
மேலேமன்மதன்களை

உவபரவிச்
துவ
பேர்வெய்யம்

வேங்கைபோல்போல் மரநுதந்	தாவ
பாலன்னகைசுகுகைம்	நோவ-யான்
பரதங்கிகிறேன்பகல்	ராவாய்
பாலப்பருவா கணனி	சீணைப்பிரியலைத்தும்
பாதகியரேரோ	மயக்கிமருதையிட்டாள் (கா)

அரைக்கணமென்னையே	நாடி-யவ
னரைக்கணஞ்செய்முவான்	மோடி
அரைக்கணமென்னைகொண்	டாடி-யவ
னரைக்கணமவ்னிப்பான்	பாடி
அரைக்கணமென்னைவா	தாடி-யவ
னரைக்கணமென்னைமுத்	தாடி

இருவருமிப்படி	யினியாபா லுமநீருமபோ
வீருந்தேசமெல்லா	மறக்கவைத்தாபாவி (கா)
பளனீர்வென்னிறுபா	லாச்சே-யுலகிற்
பார்த்தபேர்க்கைத்திட	லாச்சு
ஆன்னைசொன்னசொல்லினி	மாச்சே-யென்று
மாராதபெருந்துய	ராச்சே
இன்னேரந்தலைகுனிய	லாச்சே-பாவி
யிப்படியுமென்செனம்	மாச்சே
தன்யன்சுப்பராமன்	தமிழுக்குகவுமலெலன்
சர்வலோ முமுய்ய	சாயுச்சிடமீவான்வெய்ய (கா)

௩௨-பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ருபகம்

பல்லவி.

என்செய்வேனாநீ-யுரையே நெழின் மயிலைநாதன்
பிணங்கவிலைகொஞ்சமேனு மேறுமயந்தெரியேன்

அறுபல்லவி.

கன்மனதேதா நென்றுமுன்னங் கண்டதுணடோவின்னைங்
கருதுவேனாவருறவைக் காசினிமேலடியேசகியே (என்)

சரணங்கள்,

வஞ்சிமோநான்பஞ்சணையிற்	றஞ்சமெனநாடி
மருவவென்றேகால்வருடி	வணங்கினேனார்கூடி
உருவையுண்டோடினாதுவினா	னெஞ்சிரகக்கமற்பேயன்
கெஞ்சிமீவோனாவஞ்சலித்ததத	மிஞ்சினவன்றனைக்கியே (என்)

முகத்தருவாயெனவே
மூப்பழத்தோடமுகருங்க
சித்திரமிரங்காயின்று
பித்தனைப்போற்பேசினது
பாடவகாணமுதலாம்
பலபலவாலிகனமும்
னூடவந்தருகினென்றே
தாடனமுஞ்செய்திலேனே
பங்கமன்றோயினது
பருத்தசடைமுடியினி
அங்கமரையானவனே
திங்கனெனுஞ்சகரன்போ

மோகமதாய்ப்தல்வி
முன்னமவைத்துச்சொல்வி
சேர்ந்துமெல்லவனைந்தேன்
வெத்தனையோவடிசகியே என்
பகருவவகனதெரிந்தே
பரிவுடனேபுரிந்தே
வகத்திலுன்னவெனனைத்
பேடியோடிவடிசகியே (என்)
கெனைபக்கலிலோர்மங்கை
வென்பட்சமுடன்கங்கை
வருவகப்பராமனேத்துங்
வெவருக்கண்டதில்லிசகியே

எனசெய்வேனே

நய-பதம்-இ-ம்-அடண-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி,

அரைக்கண்ணுடையானென்றே யார்க்குந்தெரியாதே
வலுக்கிரய்வாயைமூட்டி

அதுபல்லவி.

தரைப்பு கழுமருளை
தந்தி முகனைச்சேயால்

தனுவரைவேராநேசனை
தந்தபுளீசனை (அரை)

சரணங்கள்.

முக்கண்படைத்தோனென்னமுரைமை
முனிந்துரைத்தகமிழினில்
தக்கன்மகட் கத்திரி
தப்போயிதுவுமுனசொல
கருத்தாயோதவந்தாய்முன்
கவரவமாயலர்க்கோர்
வுரித்தரமுந்தனைப்பார்க்க
வுச்சிதலார்த்தையெல்லா
எத்தாய்முப்பரக்கையி
இருவருரொருவகையா
பததிசெய்சுப்பராமன்
பரிக்குமவழியில்லாத

யென்முன்வெல்லாது
முத்தமதிதெசெல்லீது
றந்தாணெண்ணரைக்கண்ணை
தானினிவிளக்கைகண்ணை (அரை)
கண்ணப்பெனச்சிலுண்டி
கண்ணனித்ததுமுண்டி
வுள்ளதரைக்கண்தானே
மொடுங்கியதோசெந்தேனே (அரை)
யெரியச்செய்தாய்நகைத்து
யென்செய்கிவிபதைத்து
மணியுஞ்செஞ்சடையானே
பருத்தவெண்விடையானே (அரை)

ங்.ரு-பதம்-இ-ம்-சாலேவரி-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி.

உனக்கேனிற்தபட்டம்-இங்

கொருகாற்செல்லுமோவவனிஷ்டம்

ஆதுபல்லவி.

தனக்கேழில்லாமல்மானந்

சன்யாசிகீர்சொல்ல

தரணியெங்குந் துந்றினன்

சமுசாரியோநாநல்ல

சரணங்கள்.

ஆனையைப்பூனைவெல்லப்

ஆரற்றுவதற்காறிய

பானையிற்தறியோட்ட

பதற்றுவதற்காரிய

கானில்மேவும்பனைக்

கலருவதனின்சல

சின்னையேனிறதென்ன

செல்லாமிதன்னிடமவள்

முந்திராநென்றவட்கிஞ்

முனோத்ததென்னமோகேடு

பந்திவிசாரித்திடுவாள்

பையரவணிந்தவன்

காதலுக்கினியவென்கண்

கானக்குறவள்ளிமண

தர்வவிழ்ப்புகடம்பணி

நையலுக்குதவிய

ஓதுஞ்சுப்பராமன்

மும்புரவறும்மரவு

போமோஉன்னமல்

மாமோ

லாமோ-விணை

மாமோ

காட்டுந்றிசுருட்டி

சலப்பொட்டி (உனக்)

கோலஆசற்றேறஹ்

ஜாலம்

ஞாலந்-தன்னில்

சாவம்

பட்சமிருக்கியென்குறை

னையனையெனக்காதை (உனக்)

ஞாலவொளிருங்

வாளா

தோளா-பண்டோர்

தயாளா

தமிழுக்குதவிஞ்சீலா

மொளிரவடிவேலா (உனக்)

ங்.சு-பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அவளிலென்றேவீணை-யானமட்டுமபேசுகிறாய்

அறிவேனடியுன்னுண்மையை

அதுடலலவி.

தவழ்யார்த்தபணி

நங்குகெழ்வமோவாது

மயிலைவாழ்பாவிசன்

மொந்தவித்தத்தா கலனை (அவ)

சுரணங்கள்

மெவரென்னவினைசசொன்ன

யோ துவரவர

அவலசாககிட்டேற

லஞ்சாமற்கொஞ்சமேனும்மகங்கொண

ரிழுக்காமல்வலியசண்டை

மெழுமபுகேபெருதொண்டை

யிடித்தபழங்கதைபோ

டெண்ணிப்பாராமல் (அவ)

கவையுள்ளவரைக்கும்

வலப்புக்கொடேதிரிந்

எய்தவனைவிதித்து

யிளபபங்கண்டுசெரிண்டாயே

வசைத்தேயுடலெடித்தாய்

வருபவனைவிடுத்தாய

அமபைநொந்ததுபோல

யேனடிவாயைமுடாமல் (அம)

௩௩-பதம்-இ-ம-காமபோதிதாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

நேத்திராத்திரிபோன-பெண்ணிடுயிதுவெல்ல

நிலவரமரகஉற்றுப்பாரும

அதுபல்லவி.

பூக்கிருகுகுஞ்சோலைகூள்

புண்ணியேந்தத்

கழுக்குன்றத்தன்னிலமேவும

கன்னியுமநானல்ல (நே)

சுரணங்கள்.

இருட்டுவேளையிலேநீர்

திருட்டெல்லாமவெளியாச்சு

திருட்டுப்பாலுஞ்சினிற்

பிரட்டிவாயிலுட்டிய

திருட்டுத்தனமாய்செல்லுந்

மிரட்டாதேயுமபோய்கவாமி

தேனுமபாகுமகந்தாணடும

பெணவிடந்தவிதியினை (நே)

பஞ்சணையிலேயத்த

கொஞ்சியிதழ்கடித்த

மஞ்சிசன்னதமேறி

அஞ்சுவாய்திரந்து

வஞ்சியுநீருமகடிக

குறியிருசுகுதேபாருப்

விதிசுப்பிவிதியில

கெஞ்சிகெஞ்சிபெய்திபோ (நே)

பாதியிரவில்வந்து	வாதுகளேன்செய்கிறீர்
நீதியோவுமக்கிது	வேதகிரிவாசரே
காதுக்கின்பங்கருட்ஞ்	குதெல்லாமோதுகிறீர்
ஒதுஞ்சுப்பராமனுக்	குசந்தருளுமீசரே(நே)

௩௮-பதம், இ-ம்-சுருட்டி, தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

இதற்கோநான்பெண்பிறந்தேனே-இன்னம்
என்சாமிவரக்காணனே

அதுபல்லவி

ஆதரிக்குமெந்த	எழுகுதுரையெய்தப்
பாதிகைவசப்	படுத்திக்கொண்டாளோவையோ(இத)

சுரணங்கள்.

கட்டிக்கரும்பையென்றன்	கையிலவைத்திருந்திப்போ
கைநழுவிவிடுத்தே	கலங்குகின்றேனே
மட்டில்லாவாசைகொண்டு	மருகச்சமயமதி
மாரென்றேறமிகநான	மனமகிழ்ந்திருந்தேனே(இத)
காலக்காலமாயிருந்த	கண்ணாளனதுமனநிற்
சுருதாமற்போனதாற்	கலங்குதெனதுநெஞ்சம்
கோலநிறக்கிளியை	வளர்த்துப்பூனைவாயினிற்
கொடுத்தாற்போற்பாவிக்கையிற் கொடுத்தினைக்கலானேன்(இத)	
ஆடுமயினமேல்வரு	மழகனைக்காண்பேனே
ஆகிராட்போலமகிழ்	பூண்பேனே
பாடிப்பீவுஞ்சப்ப	ராமன்பதத்துக்கருள்
பண்ணவனைப்பிரிந்துமண்ணின்மீ	துமவாழ்வேனே(இத)

௩௯-பதம், இ-ம்-சங்கராபரணம், தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வேசையொருவர்மீதில் பாசம்வைக்கலாமோடி
காசைக்கொடுத்தவனே கணவன்

அதுபல்லவி.

தேசாதிபதியென்று	ராஜகோபாலன்மே
லாசைமனதிலெண்ணி	மோசம்போகலாமோடி

சரணங்கள்.

சித்தங்கரையநமது	கிர்த்திச்சொல்கிறபேரை
திருடரென்றல்லேவோ	தெரிந்துக்கொள்ளவேணும்
சிரதையாய்மையல்லீதி	வருகிறவர்தலையை
தடவியவர்தேடுந்	தனத்தைப்பறிக்கவேணும்(வே)
ஞாலமீதினோ	நாளையென்றேநமக்கு
நயவஞ்சகமாய்ச்சொல்வார்	நம்பப்போகாதுமானே
காலமீதுவோகலி	காலமென்றேநினைந்து
காற்றுள்ளபோதெல்லாம்	தூற்றிக்கொள்ளவேணும்(வே)
காமன்கலைபடித்துக்	கலவிசெய்பவன்றன்னை
கண்யனென்றவன்பாலிற்	கருத்துவைக்கப்போகாது
நாமொருவர்செய்குதாலே	மாறலாமோடி
நம்பினைச்செம்பொன்முக	நாமிங்கறிவதேது(வே)

சயி-பதம், இ-ம்-கல்யாணி, அட-தாளம்,

பல்லவி.

வருவதானாலவரை வரச்சொல்லுநானங்கே
வரக்கூடாதடிமானே

அதுபல்லவி

சிருமணியிழைத்தொளிர	செய்கதிாவேலேந்துங்
குன்றைக்குடிக்குமார	னின்றைக்குகென்வளவுக்கு(வரு)

சரணங்கள்

கொண்டகணவன்செய்யுந்	தண்டனைகள்பொல்லாது
குடிப்பெண்களதற்கஞ்சி	நடக்கவேணுமல்லாது
துண்டரீகபுத்தி	கொண்டாலதுசெல்லாது
சொல்லுவோர்	மொழிநில்லாது (வரு)
ஒண்டியாய்ச்செல்கேற	மென்றுமனங்கோணமல்
வண்டெலவுந்தேன்மலர்	வாடைமிகப்பூணுமல்
மையிருளினிலய	லார்கள்கண்ணிற்காணமீன்
வந்தாவிஷ்டமபோல்மகிழ்ந்	திருக்கலாமெனச்சொல்லீ(வரு)
ஆசையோகணக்குக	ளில்லாமற்பெருருது
வானதாகட்டமென்றால்	நெஞ்சமுருருது
ராஜவியில்பத்திர	காளியொன்றிருக்குது
நடுவேவந்து	தடுக்குது(வரு)

மாசிலாதவெண்ணைப்
மணிலேனையிற்றனியா
விசுஞ்சூரியப்படைபுயம்
விஞ்சைமந்திரஞ்சொல்லி
கன்னியரிருவர்கள்
கனகமால்வரைமகள்
பன்னங்கலசமுனி
புகருமகி
என்னொருயிர்த்துணைபா
யிட்சணம்பால்மாறாம
என்னசொன்னுள்ளென்றவ
யிழுத்தாலும்பேச்சையவற்

பேசும்பன்னிரண்டு
வறங்குஞ்சமயங்கண்டு
விளங்குமிடையிற்றூண்டு
வேஷமாறாடிக்கொண்டு(வரு)
களிப்புறம்நேயனை
கலசப்பாலுண்வாயனை
பாவிப்புகழ்தூயனை
வ்யாயனை (வரு)
யிருக்குமயிர்தவல்லி
லெழிற்குன்றைக்குடிபுல்லி
ரேதேனுமுனைக்கெல்லி
கிதவுவார்த்தைகள்சொல்லி(வரு)

சுக-பதம், இ-ம்-சாரங்கம், அடதாளம்.

பல்லவி.

கைபிற்பணமில்லாமற் கலவிசெய்யவந்திரோ
கடனாலெழுந்திருஞ்சாமி

அதுபல்லவி.

ஐயேதென்பழனி
அம்மான்மகளானாலும்

யழகுக்குமரேசா
சும்மாய்வரப்போராளோ(கை)

சரணங்கள்.

ஆசையிருந்தாலென்ன
வழகுமாப்பிள்ளையானால்
வேசைக்குக்காசில்லாமல்
வினையுந்தானீரெங்கள்
தெந்தினன்பாட்டுப்பாடி
கிடீத்துச்சிரித்துமெள்ளப்
புகதகிசாரத்திலென்
ஆரியக்கூத்தாடினாலும்

காசைவிடவும்போமோ
வளவுக்குச்செல்லலாமோ
கேதேபிரியமுண்டோ
வீட்டுக்கழிவிவைவாள்(கை)
திருநாமமிடவந்தீர்
பசப்பிக்கைப்போடவந்தீர்
மனதைமயங்குகிறீர்
காரியத்தைவிடலாமோ(கை)

சஉ-பதம், இ-ம்-அடாண, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அறிவேனறிவேனடா சாமி-உந்த
னசைப்பமிருகைவிசைப்பும் பசப்பும்

அநுபல்லவி.

அறிஞர்களேத்தும்
வையனேமெய்யனே

வேளூர்தனில்மேலிய
பன்னிருகையனே(அறி)

சரணங்கள்.

வேண்டியபொருளைக்
வெருவாயுன்மனஞ்
வெறுத்தவர்போல
யேண்டியேண்டியென்
வதுக்கோவென்னுடன்
வதுக்குவஞ்சுவா
இருந்தும்மிட

கடைக்கண்ணுமெனை
கருணையுள்ளோர்போலப்
கதையெடுத்தோதுமுன
விடையுயர்ந்தவன்
வீணுக்குழைப்பாரென்
விறந்தநடம்புரி
வெடிக்கையாய்வரும்
வேசைக்குங்காசக்குந்
மேதகிநாணுன்குச்
வீணுசைகொண்டின்றுள்ள
பாசமதாமசப்ப
பாடுமென்னுடனே
ஆசைவார்த்தைகேட்டு
வன்னாட்சொன்னமொழி

கொடுத்துக்கொடுத்து
சலித்துசலித்து
பிசுவுகள்செய்கிறாய்துசையே
றேசுநீர்பேசுநீர்
வாதுகள்செய்கிறீர்
என்றெண்ணிப்பாராதீர்
கருத்தைமெத்தவும்(அறி)
மிரட்டிமிரட்டி
படித்துப்படித்து
றொழில்வகையெல்லாந்தெரியும்
தந்தைமுத்தையனே
றெண்ணிமயங்காதே
சுந்தரமயின்மேல்
வாடிக்கைகள்மெத்த(அறி)
தொந்தமதல்லவோ
சொந்தமதல்லவோ
பலன்கண்டேன்சாமி
ராமன்சந்தமிழைப்
கூடுமும்முடைய
மோசம்போனேன்மிக
வினாள்வரைக்காணேன்(அறி)

சாட-பதம், இ-ம்-கேதாராகௌளம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அஞ்சுகமேயென்னுசைக்கண்ணுளனை
யழைத்துவாடிமானேகண்ணுளனை
யழைத்துவாடிமானே

அநுபல்லவி.

கஞ்சமலர்த்தடஞ்சுழ்
கருணாகடாட்செனங்கள்

கச்சிநகரில்வாழ்ங்
குகிரிவரதனை

சரணங்கள்,

மாங்குயில்குவுது
பாங்கியேமன்மதப்
திங்கள்சுகையாடென்
தேமற்படர்ந்தகொங்கை

சின்தையிற்றுயர்மிக
சித்தசன்கணையாற்காம
எந்தவித்திலேனுமிந்
யேந்திழையெயுங்கட
அச்சுதனாமெங்கள்
யன்பர்க்கமலத்
இச்சையுள்ளோர்கள்பா
யிங்குவரச்செய்தாலுனக்

மருவவேவதாவுது
பயல்கணைமீறுத
னங்கமெல்லாந்நோகுது
விம்மிமையல்மீறுத(அ)

மிகுந்துவருகுது
லாகிரிபெருகுது
கழைத்துவருவது
னிசையாவிடிற்றாளாது
கச்சிகெர்வாசனை
துரையுமதிநேசனை
லீருக்குஞ்சகநீசனை
கிகத்திற்செய்வேன்பூசனை(அ)

சசு-பதம்-தோடி-அடதாளம்,

பல்லவி.

இந்தநிலவுபகல்போலவெரிக்குதே என்னுசைக்கண்ணாட்டியைச்
சேராமலெந்தன்மனம் பதைபதைக்குதே

அதுபல்லவி.

அனினேர்விழிச்சிறிடைச்சி
அருமைத்தெரிந்துமோசஞ்
வளருநேரப்பொழுதே
வரவரமோக

துரைச்சியெந்தன்
செய்தாளே-பாவி
யுகமாகுதே
மீறிவிதழுநுதே(தெ)

சரணங்கள்,

சித்தினியிவனென்று
மெத்தைதழீதெனின்சென்று
மஸ்தகமாற்பினின்
மன்னதகேளிக்ஞப்
தத்தைமொழியினுளை
விந்தையைமறந்தாளோ
குளிரந்தவையிலவந்தே
கும்பஸ்தனங்குழையக்
கும்பஸ்தனங்குழையக்
மையன்மிசுவும்பூட்டி

மெத்தவும்பிரமைகொண்டு
முத்தமிட்டுக்கொண்டு
வளருஞ்சேர்சந்தனம்பூசி
பந்தயங்கள்பேசி
கைத்தலத்தாலனைத்த
மீண்டும்பொருந்தாளோ(தெ)
குலவிமார்போடணைந்து
கட்டிமனங்கிழந்து
கனிவாயிதழைத்தந்து
பல்குற்படத்தைக்காட்டி

துளபமணியுங்கிருஷ்ண
சுகந்தரவருவாளோசீமாட்டி

லீலைப்போற்பாராட்டி
யென்கண்ணாட்டி (தெ)

சுற்றேசெய்துமோடி
விந்தையாகப்பாடி
சித்திரையினிற்கண்ட
நினைக்கநினைக்கபெரு
பத்தன்குப்பராமன்
முத்துமுத்தாய்க்குலாவு

சுத்தமதாகந்தோடி
சித்தமும்பாடி
கனவாச்சேயதை
மூச்சாச்சே
பங்கினிலிருந்தென்றும்
மொழியுளைக்காணாமல் (தெ)

சுரு-பதம், இ-ம்-சாவேரி, தானம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

எங்கேயிருந்தாலுந்துரை சாமிக்கென்மேற்பட்ச
மிருக்குமடியன்னமே

அறுபல்லவி.

செங்கழீரோடைசூழர்
தேவாதிதேவன்வசந்த

திருவருந்தனில்வாழும்
தியாகராசனுக்கு (எங்)

சரணங்கள்.

நானவனுக்குச்செய்த
நாளாவது
நாளாகிலுமென்னை
நாழியுமடிகள்
வனேவென்மேல்மோடி
மானையிருக்கின்ற
என்போலவனுக்குக்

நன்மிகில்வருள்ள
மறக்கான்-ஒரு
விட்டிதுவரையில்
திருக்காண்
தானேசெய்துக்கொண்டு
யிருந்தபோதிலும்
கிடைக்குமோபோடி (எங்)

ஆகிரானையிற்றலை
வாணைதனக்கிரண்டு
காராகிலுமென்மீது
அதைமனத்தினிலென்றும்
குதுக்காரக்கள்ளி
தொடுவழக்கெல்லாமோகி
சொக்குபொடியுந்துவித்
சுகமாகத்தானேயவள்

தொட்டெனக்குச்சென்ன
செய்தான்-அவனுக்
துறுசொன்னபோதிலும்
வையான்
சக்காளத்தியென்மேற்
துரைசாமியைமயக்கச்
துலையாமோகந்தந்தாளே
வாழாடுமென்கண்ணான் (எங்)

எத்தேசகாலமும்	சித்தியுடனேகடி
யிருந்தபோதினுமென்னைத்	துதிப்பானவனை
இணைந்துபத்துநான்கு	கரணஞ்செய்யும்போது
மென்னனைநினைந்துகிச்	சுகிப்பான்
கொத்துப்பூக்குழலாளே	கோதாயேன்மலைக்கறாய்
கொள்ளையாகுமிச்சள்ளைவெள்ளையாய்	நானைத்தெரியும்
உற்றநிலவெந்நாளு	மொளிகுன்றாதிருக்குமோ
ஒதுஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க்குகந்தருளுந்	தியாகேசன்(எங்)

சுசு-பதம், இ-ம்-கியால்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வருவாரென்மெண்ணிநானே
வகைமோசம்போயினேனே

அதுபல்லவி.

திருவளர்	தணிசாசலதுரை
கிவசுப்பிரமணிய	னெனுநினை

சரணங்கள்.

ஜாலங்கொண்டுபுல்லி	வாய்மைகள்சொல்லி
தாலக்காரனவன்செய்த	சமர்த்தறியாமலிங்கே(வரு)
நானுனையென்றும்	நழுவவிடேனென்று
தேனெழுகப்பேசியென்னை	தெருக்கடக்கவிட்டவனிங்கே(வரு)
மற்புதவீரத	னமுருகநாதன்
சற்கரைகஞ்சிவார்த்துத்தழுவித்	தலைதொட்டவடிவேலனிங்கே()

சுசு-பதம், இ-ம்-சாவேரி, அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆசைமிஞ்சுதேபண்ணரசேயென்னை
யிணைந்தொருமுத்தந்தாடி.

அதுபல்லவி.

வேசையர்களுள்ளேயுல்	லாசக்காரிரீநல்ல
மேடையின்மேல்வினா	பாடிவோமிருவரும்(ஆசை)

சுரணங்கள்.

பத்தமை மாற்றுள்ள	தங்கசரீரத்தைப்
பார்த்துப்பார்த்தென்மன	முருகுதே
குத்துக்குழமிரண்டுங்	கண்டவுடனெனக்குக்
கூடவேனுமென்றுமனம்	பெருகுதே
இத்தனைமோடியாமோ	யேயக்கிராசும்மரய்ப்போமோ
பத்துப்பொன்னுறுபொன்	றருவனடிபெண்ணைப்
பாரடிமையல்	தீரடியன்னமே (ஆ)
சீதக்குளக்கரையிற்	றண்ணீரி லுனைக்கண்டு
சுந்தைமிக	மயங்கினெனடி
மாதரசியுண்ணைப்	போலபெண்களிந்த
மண்டலத்திலெல்கும்	காணெனடி
காதலுடனுனது	காடலாடுகால்பிணைத்துக்
தாசிலுள்ளமதுணி	நர்வதாநீமிக
கலந்துமன்மதலிலே	செய்யும் (ஆ)
இடையிலுமித்துதுகிற்	காற்றிலொதுங்கும்போதுன்
னிருதுடைபசும்பொன்போற்	காணுதே
வடிவுறுபஞ்சபூகம்	வாடையதனைக்கண்டேன்
மதிமயங்கியபரமை	பூணுதே
அடைவுடனெண்ணைக்கடி	யதரசத்தைதராடி
சூடமதுதனிலென்	ஹசர்வநாட்டவங்
கொக்கோகவிதியின்படி	புட்குரல்குட்டவும் (ஆ)

சஅ-பதம், இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

என்னகாரியங்கண்டு இந்தகுமரன்பேரில்
இச்சைவைத்தாய் மகளே

அதுபல்லவி.

சின்னஞ்சிறியன்மேலு	மின்னங்குழந்தைவேலன
செடியுங்காடுமலையுங்	சூடிவாட்டைகநிலையுங்

சுரணங்கள்.

தேடிக்காணவென்று	லோடிமலைமலையாய்ச்
சென்றுதினைக்க	வேண்டும்-அவ

சேர்வையோடுவளிதல்ல	செய்யுமடமரங்கள்
செப்பவெவரா	லாகும்
நாடித்திரிந்தாற்குன்றை	கோடிகோடியாகவே
நானேக்கும்வினையாட்டாய்த்	தாளாலெற்றியெறிவான்
பாடுவோடுநெருகிப்	பாடினாலுங்கேளான்
பதினாறுபிரம்புக	முற்றுப்படையைக்கேட்பான் (ஏன்)

சோகமென்னடிமாதே	யோகபுருஷனாகத்
தூயதினைப்புனம்	சென்று-அங்கு
சொல்லுமாயாலேரட்ட	நின்றவறியாப்பெண்ணைஏமாத்தித்
தூக்கிக்கொண்டேனே	யன்று
ஆசையாற்கேளடியே	யவன்றந்தையோடாவி
யதிலும்பிசுநாண்டிபெற்ற	வன்னையேழுமுநீளி
வாகைசேர்பத்திரகாளி	வாய்த்தமாமன்சோலி
வையகஞத்திரதா	னைபோபண்ணுவார்கேலி (ஏன்)

சக-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கண்மணியேயென்சாமியை இன்னம்வரக்கானேனடி.
கனவினுமரவேனடிமானே

சரணங்கள்.

மன்னனெங்களுமைபாலன் மாதவர்கட்கனுடலன்
மைந்தன்சபாபதிமால்தரு சந்திரனையழைத்துவாபோடி (கண்)

சரணங்கள்.

எத்தனைமோடியென்சாமிசெய்யும்வித்தைகேளென்றுசொல்வேன்
சித்தசன்வந்துமெத்தவுமென்னை யெத்தூரானடி
மெத்தையிற்படுத்தாலுமென்கண் ணித்திரையோவருவதில்லை
குத்தாங்குஜங்கள்விம்பிமனது குழையுதையிதற்கென்னசெய்வேன்
புண்பெழுகியிருந்தசாமி பென்றைக்கவரென்னண்டையிலவருவார்
கிண்டிகொண்டாற்கலக்கந்திரும் காமிநாடி
தென்றற்காற்றுமலீசுதடி திகழ்துடைரெண்டிற் துடிக்குதடி
இந்தவேளையிலென்சாமியை யெவ்வகையேனுமழைத்துவாபோடி.
இந்தவிரகவேதனைமானேநா நெந்தவித்திற்சகிப்பேன்
அந்தாங்குமிபாவுமறிந்தபுருஷ னழகுதுரையடி

சுந்தரமீனாட்சியினது

தாய்கனபாலுண்டவன்றனை

இந்தணத்திலவனங்கிச்

சபாநாயகனையழைத்திங்கேவாபோடி

ருபதம்- இம்-பியாகடை, தாளம்-ருபகம்,

பல்லவி.

எங்கேயாகிலுமவன்

அகித்தாலதுபோதும்

யேண்டிநூற்றுகிராய்

அதுபல்லவி.

அங்கையைத்திங்களைக்

கதிர்சடையணிபீசன்

அலைத்துக்கிளந்தே

யாடுஞ்சிதம்பரேசன் (எங்)

சரணங்கள்.

பெண்ணென்றியான்பிரந்த

பிழையற்றிருப்பதாலே

பேச்சல்லவாதென்னடியினி

மேலே

என்னென்றவாட்சொலினங்

விசைவார்த்தைபுவிமேலே

யெல்லச்சூசரியென்றவ

ரேண்ணங்கொண்டதினாலே (எங்)

வருத்தப்படுகதினால்

வருவதென்னடிமுன்னம்

அவாநத்தியதெல்லாம்போய்

நானத்தினாலேசின்னம்

இரவும்கலுமெண்ணைப்

பிரியாமலேகடி

யிருந்தபுண்ணியன்றனை

யென்சொல்லுவேன்போடி (எங்)

தினானமுமவரை

பனைவதற்குநானே

யாசையுற்றேவெரு

நேசமதாகினேனே

மனதிற்தயவிரந்தால்

வருவாரடிமனே

மானமில்லாதவன்மேல்

மையல்கொண்டவாதானே (எங்)

ருபதம், இம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மானேமயிலே குயிலேகண்மணியே என்மன்னனைக்காண்போ

மானேமயிலே குயிலேகண்மணியே

அதுபல்லவி.

தேனையெங்கடன்பதி

பூபதி

கிசமுமபாபதிசந்திரனைத்

தேடிவா (மா)

சுப்பராம ஐயர் பதம்,

சரணங்கள்.

கன்னிவயகிலென்னைக் கைப்பிடித்தாரடிமானே-அடியேதேனே
கலந்துகிக்குலவி செய்தாரடிகோடி
மன்னனாகெவளோ மோசஞ்செய்து
மருந்திட்டவகையை நானறியேனடி
மனதுகலங்கிதுரை மதன்மலர்ப்பகழியால்
மயங்கித்திரிகுரோ வறியேனடி (மானே)

மதியுமுகித்ததிப்போமனது கலங்கித்துரைமானே-அடியேதேனே
மதன்கணையோசர மாரிதொடுக்கிறானே
மன்னனில்லாதயிவ் வேளையிலேநான்
மனமகிழ்ந்திருப்பது மழகோடி
மதியனல்தாவுது விதிவசமோபெண்ணே
வஞ்சியான்முன்செய்த பூசாபலந்தானே (மானே)

இதுபதம், இ-ம்-பிரகடை, அடதாளம்.

பல்லவி.

கெண்டி - ஆருசுகா கிறும்பயமா சும்மாய்சொல்லட்டு
மதினென்னரகசியமா

அறுபல்லவி.

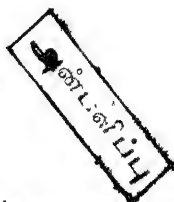
போருக்குவினையினன் மோடிச்சிங்குரை
போகங்கிடைத்ததெந்தன் யோகமல்லவோபெண்ணே (ஆ)

சரணங்கள்.

நானேசம்மத்தால் மற்றவர்க்கென்னநஷ்டி
ராஜாங்கமறிந்தவற் கார்சொல்லுவாரட்டி
மீனேமதயானை தேறியுந்திட்டி
வரசனுழைய வேணுமோபளாபெட்டி (ஆ)

மனதுக்கிசைந்த மணவாளனைச்சேர்ந்தாலென்ன
வாய்மதன்கொண்டுபெசம் வன்பர்களுரைக்குஞ்சொன்
தனதுபெடுத்தகொள்வோர் சர்வசண்டாளமாய்ப்புண்
சாடிடையோரென்க்குன சாமிவந்தாற்கோடிபெண் (ஆ)

மகாமகோபாத்தியாய் டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

நான் பிடித்தது வென்ன	முருங்கையின் கொம்பு பிடியா
நடத்தை தெரிந்தவருக்	கொருவர் சொன்ன படியா
மான்போல் பிழியாற்கெல்லா	மிதுதான் என்ன நோயா
வஞ்சியானிதற்கெல்லா	மஞ்சின குடியா (ஆ)

நூ-பதம், இ-ம்-கியால், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னிட நடத்தைக்குந் தேவரீர்மோடிக்கு
மெந்தவிதஞ்சேருஞ் சாமி

அநுபல்லவி.

கன்னற்செழிக்கும் வேளுர்	முத்துக்குமாரசாமி
இன்னமென்ன பேச்சுன்	எண்ணம் வேர்தாச்சு (ஆ)

சரணங்கள்.

ஆகியிற் சொன்னதெல்லாம்	வெட்டவெளிச்சமாச்சு
வாடியாடசெய்ததுவாற்றிற்	கரைத்தபுனிபோற்போச்சு
சூதுக்காரியவள்துற்	போதனை மிகவாச்சு
சொந்தமென நம்புமெ	எதிர்ஷ்டமிப்படியாச்சு (என்)

தேடியழைத்தபோதே	யும்மிடமிஞ்ஞேசம்
தெளிந்ததுநீர்செய்த	தெல்லாமுழுமோசம்
வேடிக்கை சொற்களே	வினையமாக்குநீர்நாசம்
வேறேயானதினாலே	வருகுதே மிகுரோஷம் (என்)

மலரைக்கசக்கி முகர்ந்	தகிணுண்டோபாவம்
முனமுமனமுமொத்து	மருவினா ணுண்டோகோபம்
குலதெய்வமாச்சுப்ப	ராமனது தினமும்
கொண்டாமிஞ்சேவலங்	கொடிக்குமாராசிரியான் (என்)

நூ-பதம், இ-ம்-சாவேரி, தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

கண்வின்வந்தழைக்கிறான் போய்வருகிறேன் பட்சங்
கருத்திலிருக்கவேணும்

அனுபல்வி.

மணிமேருவனையதின்
வாலீபத்தனிலென்னைத்

புயனேசண்முகவேலா
தாலிகட்டினசொந்தக்(கண)

சரணங்கள்.

அடிக்கடிபுகழ்
லதுமானத்துக்கிடந்
எப்படிக்குநா
பால்குடித்திட
கடத்தினலுமவன்
கசக்கிமோவதினல்
அடுத்தவிட்டுக்காரி
லீயனையென்மன

சொல்லியனுப்பின
தோணுமே
மிருந்தாலுமுருக்குப்
வேணுமே
விட்டுப்போவதில்லை
ரகசியமொன்றுமில்லை
யறிந்தாலுமிகுதொல்லை
தாரவஞ்சனையில்லை(கண)

கொண்டவன்தூற்றின
கூறும்பழமொழியென்ன
துண்டரீகனிச்செய்தி
சுவாமிசித்தமென்
குண்ணியானவற்கு
குலத்துக்கிழக்காஞ்சொற்கள்
பெண்டுகன்கணவன்சொற் பிசகிழிறப்படாது
பிடித்ததேபிடிவாதமா

கூரையுந்தூற்றுமென்று
பொய்யோ
யறிந்தாலெளிதில்விடான்
பாக்கியமையா
கொள்ளாயிருக்காது
கூர்வதுகூடாது
யோதுவதுதகாது(கண)

பங்கயமலர்போல
பதத்திலெனதுசிந்தை
துங்கமுறுக்கடம்ப
சொல்லல்லயிதுதெரிந்
சங்கையிருந்தானரே
சுவாமியெந்தனடத்தை
பங்குனிசிருநாட்டு
பத்தன்சுப்பராமன்

வெங்கிருந்தாலுமுன்
யிருக்கும்
மலர்மார்பாவுபசாரச்
திருக்கும்
வெளியாக்கிப்பொறுத்துக்கும்
கெரியுமன்கருத்துக்கும்
வருகிறென்பொறுத்துக்கும்
பாட்டுக்குள்ளேய்ப்பசித்திருக்கும்(சண)

ருடு-பதம், இ-ம்-புன்னுகவராளிதாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியமேழையா-தேவரீரங்கே

வந்தகாரியமேழையா

அநுபல்லவி.

வந்தகாரியமேது

வகைமோசமாயிப்போது

கொந்தளமணிமாற்பா

குருவேகோபாலரிங்கே (வந்த)

சரணங்கள்.

பாவாமுமக்கங்கே

பட்சமில்லாதிங்கே

வாவமோகமங்கே

மாயங்காட்டுகிறீரிங்கே

ஸ்திரமானதுமங்கே

தெண்டிக்கதேவரிங்கே

குருபூசையுமங்கே

குருவேகோபாலரிங்கே (வந்த)

புகங்களபமங்கே

பொய்வார்த்ததொல்லிங்கே

காகமணமுமங்கே

கபடங்காட்டுறீரிங்கே

கூசாமற்போவதங்கே

கோணிக்கொள்ளுவதங்கே

வாசமுமக்கங்கே

மருவுங்கோபாலரிங்கே

எந்நொழுமங்கே

யிந்திரஜாலமுமிங்கே

முநகிசினைமுமங்கே

மோடிகாட்டுகிறீரிங்கே

சாந்தாவழமுமக்கங்கே

சலிப்புடனாசையிங்கே

விந்தைக்கலவியங்கே

வினைகோபாலரிங்கே (வந்த)

சுருபதம். இ-ம-அடணாருபகதாளம்.

பல்லவி.

சிறுக்கிமயக்கந்தலைக கேறியேயிங்குவந்து

தில்லும்பிலலும பேசுருனென்னடி

அநுபல்லவி.

விருப்பமவன்மீதினில்

ரோம்பயிருகருது

விவறிதொண்டவன்போலே

மனதுசஞ்சலிகருது

வெறுப்பமேலானசெகாண்டு

பசப்புருனிங்கேவந்து

வெற்றிவேலணிபுஞ்சிலன்

முத்துக்குமரேசலோலன் (சிறு)

சரணங்கள்.

குத்துணிவிக்கைக்குள்

புடைத்திருப்பதுபோல

வைத்திருக்குஞ்சுதுதனை

விதகையொன்றறியாமல்

உற்றுவுற்றையவனைப்

பார்க்குருனதைக்கெட்டால்

விக்கையேதாபடிக்கிறு	ஊக்கமபுனிதனெந்தன்
முத்தத்தைக்கெட்டுக்கச்ச	ஊத்தமபுனிகனெந்தன்
முற்றுதேகோபமாமுற்றிவனுஞ்	சொல்லாமல்(சிறு)
சேலைப்பகட்டுகாரி	வலைப்பருவம்போலே
கோலஞ்செய்துகொண்டெல்ல	மலைப்போதிலேமயக்க
கண்டொயலிலேயின்	முலவுளையிவன்கண்டு
ஜாலஞ்செய்கிறுவேமெத்த	லீலேதெரிந்தவளன்றே
நானைத்தெரியுமீடுகல்லாம்	நரனுபேர்நகைக்கவேநான்
கேலிக்கிடமானேனடி	யேலக்குழையேயந்த(சிறு)
கொக்கோகம்பார்த்தவன்போலக்	சொக்குறுனவனைக்கண்டு
சக்களத்தியலட்கல்கு	கொக்ரெண்டிமிருக்குதோ
தக்கவர்தமைமயக்கச்	சொக்குபொடியிருக்குதோ
பக்குவகாலத்திலெந்தன்	ஊக்கத்தைக்கட்டிகொண்டாளே
அக்கரவணிந்தோன்செயீ	தறியாடுதன்னவிரதை
அக்காலமுஞ்சுப்பாரம்	னிசைக்குகந்தருள்வேலன்(சிறு)

ருள-பதம்-இ-ம்-சுருட்டி, தாளம் ஆதி.

பல்லவி,

ஆக்கப்பெறுத்தரீ யாறப்பொறுப்பதம்

கவசரப்படலாமா

அறுபல்லவி.

பாக்கிவதிமகதசிகரும்	பாஸா
பன்னிருபுயத்தினிலுயர்வடி	வேலா
ஜாக்கிரதையாகநான்	சொன்னடிடத்தினில்வராமல்
சமயந்தப்பிவந்தென்னை	வாறுசெய்கிறாய்முன்பின்பாராமல்(ஆ)

சுரணங்கள்.

சுருப்புதின்னவுங்குலி	வேணுமேநல்லாள்மனங்
கனிந்தூலுண்டேச	வேலையுஞ்சொல்லாய்
அரும்பூங் சமுந்நையது	வழுசூரல்கேட்டுது
அங்கேயிருந்தாலும்நானதறகுப்	உலகனைக்கொடுப்பேன
திரும்பவும்வருகிறேன்	பாருமிருப்பேச்சைத்தான்
தினைத்துதினைத்துவேதோ	யிரிகிறுப்பெருமூச்சை
அரும்பாவியானுதுங்	கார்க்கவைத்தோருவரை
படக்கத்திலிருப்பாளோ	ஊத்தசேதயறியிரோ(ஆ)

உண்ணவிடானதிக	காமி-உனக்கு
முன்னெனக்கும்பதைக்குதே	சாமி
இன்னேரமென்செய்தாயென்றும்	ஏதந்தொடீப்பாளோமாமி
இழிவுசொல்லுமேயிர்தப்	பூமி
சுன்னல்லிலிசையுமேவதை	பகவானுக்கேதெரியும்
காமினனென்றேயுமது	கருத்தேமிகவறியும்
சுன்னிசக்காளத்தியென்னை	யெங்கே தூற்றிவிடுவாளே
கணவனுக்கில்லாதுசொல்லிக்	கற்பித்துத்தூறுவாளே (ஆ)
ஆக்சிரக்காரனுக்கு	புத்திமட்டென்றுசொல்லி
யவனிபொர்சொல்லும்வார்த்தை	யதையாய்ந்தேனேயின்று
சாற்றிலேவாணந்	தெளிவிலேயிருவென்னுஞ்
சங்கதிபோற்பேசுகிறாய்	வினாய்
நாற்றந்தோணுமோயீடிப்	பார்த்தால்நாலுபேருக்கும்
நயமாவதுகப்பித்துக்	கொள்வதுவதிபிரயாசை
பொற்றிச்சுப்பராமன்பாடும்	புண்ணியசுப்பிரமண்ணியனே
பொல்லாளானுலுமாகிறேன்	போகும்வேளையாகுகிப்போ (ஆ)

ருஅ-பதம், இ-ம்-அடாணு, அடதாளம்.

பல்லவி.

எனக்கென்றுஎங்கிருந்து வந்தாளோசக்காளத்தி
எனசெய்வேனடி சகியே

அதுபல்லவி.

தனக்கேயில்லாமல்மானஞ்	சன்னதங்கொண்டுபேசும்
சத்திவடிவேலனையித்	ததியிற்கைசோரவிட்ட-என்
ஆதிநிலையிலெந்த	னன்னேசொல்லியதெல்லாம்
அலட்சியமாயெண்ணிப்பரிச்	தேனே
சூதுக்காரனிவனென்	றறிந்தாலினன்குலேவனே
தோலையெபெண்புத்தி	விருந்தகும்பத்தனந்த்(என்)

சரணங்கள்.

மால்வாமும்பதியதி	விருந்தகும்பத்தனத்தை
வயங்குமுருகியில்விழச்	செய்தானே
தொல்போலெனையாக்கிய	சூதுக்கள்ளியவனே
தொடுதேயெனமேடிப்பட்டம்	விடுத்தானேயடிமானே (என்)

அநஞ்சுநந்தைபவற்சொல் ஸ்சேசே	நம்மாழ்வையென்று
அகத்திவினியாரேனே	மபிலவேலன்
சுமநிபொய்பொலெனது	கன்னிபறுவமதைத்
னாநநிநைநகண்டபின	தூரநின்றோனமாளே(என)
எதநினைபுனாரேத்து	மெழில்மயில்வீரனென்றே
துறுமாநொளநற்றமதைத்	துறநதேனே
பசுசெயசுபாரமன	பதத்துச்சுறுப்பெமமாளை
பதைக்கநானகைக்கொண்ட	வபபசபுதகளளிச்சொட்டி(என)

நிசு-பதம்; இ-ம-பியாகடை, நுபகதாளம்.

பல்லவி,

எனக்காகிலும்வ னந்திகாசுபுதபாதி
வினுமகிழ்வேராசாமி,

அநுபல்லவி.

உநககாணாமைபுரேதே	யுசமாழ்நுச்சிதே
ஒபபிவாகசமுச்சுநறி	வெய்யெலுகநதானே(என)

சரணங்கள்,

கண்களிரண்டும்வந்தேர	சனிவாயிதற்க்கற்கண்டோ
சத்பியம னடைபொ	காமபீடமோவலஞல்
பெண்கடையொருபாடியாய்	பேசுமவனொரிடியோ
பேடையனமோவவைய	பெறுமையாயோதுகிறீர்(என)
தங்கக்குடமோகொனகை	தன்குழுகமோசெந்கை
தரளமோவதககோராவ	சந்திரேனாநகசோவை
தகவிலிலோபுறுவம்	சொலமங்ணையோபறுவம்
ரொன்னசராயலோதிரேகம்	சொருமீசாவவச்சம்போகம(என)
சோதிலாச்சரபேசி	கோடிதரங்கைவீசி
ரொடிபிடைதுடிமின்னல்	குமரேசாவவரின்னம்
ஆனலுமசிலகால	மானபின்புதரியும்
அவ்வெசையுமேச்சுமதில	வகிலமெல்லாம்வரியும்(என)

சு-பதம், இ-ம்-சௌராட்டிகம-தாளம்ஆதி.

பல்லவி.

இதுவுஞ்சொல்லுவாவின்ன மனைமுஞ்சொல்லுவா
ளவன்மீதிர்குற்றமென்சு 19

அதுபல்லவி.

மதிதவமுஞ்சோலைகுழ் வேணர்முததுக்குமாநர்
வயங்கும்பதத்தைக்கண்டாற் சுபங்கொள்வரோபுங்மேல் ()

சரணங்கள்.

கழுத்திற்கட்டுங்கரி	மணிக்குக்கடையாளுட்கு
கனகரத்தினமிழைத்த	கண்டசரமுமாச்சே
பழுத்தவெற்றிலைக்கூழிப்	பதம்பாடியதுமேபாச்சே
பாங்கியர்க்கேவல்சொல்லும்	பணிப்போதவட்காச்சே(அது)
எந்நேரமிங்குவந்து	நகையென்றுந்துணியென்று
மிறவற்கேட்டநாள்போயிங்	ஒகதிரிட்டுப்பேசலாச்சே
சன்னகரையாடிய	மேடையாச்சேவயது
சாயந்தவளுக்குங்குஜர்	தங்கச்சிண்ணம்போலாச்சே(அது)
நயந்தெரியாதவட்கு	நயநாகரீகமாச்சே
நாலுபேர்வரப்போக	நாட்டங்களுண்டாச்சே
ஜெயங்கொண்டவடிவேலன்	திருவறுள்மிகவாச்சே
தினந்தினஞ்சுப்பராமன்	செய்பதம்பாடலாச்சே(அது)

சுசு-பதம், இ-ம்-கன்னடா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்பனைத்தேடி அழைத்துவாபோடி.

அதுபல்லவி.

பொன்போலில்குமெந்தன் புந்திமிகவாடுதே(அன்)

சரணங்கள்.

பறுவமதினாடினன்	பட்சமுடன்கூடி.
பொறுவிலின்பத்தைத்தந்த	புண்ணியனெனும்வேலனம்(அன்)
தன்முதன்யாகும்	கரையுமேபாவும்
மன்மதன்செய்யுங்கோலம்	மாதரசேயிக்காலம்(அன்)
ஒப்பொறுவரில்லா	னெனிர்தகைச்சொல்லா
சுப்பராமனிசைக்கறுண்	சுடர்வடிவேலனம்(அன்)

சுஉ-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

அன்னமேயென்னமாயமோ துரை

இன்னம்வரக்கானேனே

அதுபல்லவி.

வன்னமயிலேறும்
மகிபன்றனைநாடி.

வேளூர்முததுக்குமசர
மானையழைத்துவாடி (அன்)

சரணங்கள்.

அந்தரங்கத்திலவர்
யாராயலேயிறுந்
சொந்தம்விடாதடி
சூரியன்போர்புரிந்
அந்தபடியாக
கொந்தளிப்பார்நமக்
சொந்தநமக்கிங்
தோகையேவொன்றுக்கு

சொற்பனத்திலுமெனைமற
சோதனைதான்செய்கி
கற்பனைக்காரச்சக்
தாட்டோட்டத்திக்குள்
அற்பமனித
ஆபிரத்திலொலுவர்
கற்பனைசொற்களைக்
கண்ணாணவந்தார்

அன்புள்ளசாமி
அஞ்சுகமேவழி
புன்குரங்காமப்
புல்லுவதுவழ
இன்பந்தறுமெந்தன்
எங்கேயிறுந்தாலு
நம்பினபேர்களைக்
நானுந்துகிப்ப

யெனக்குங்குறை
காலும
கர்ப்பகாலத்தினில்
தாலும்
வுகந்தமனிதர்கள்
கென்னடிவேசை
கிறுக்கரிதனையோ
மஞ்சாமற்போய்வாடி (அன்)

வாதவர்
றுரோ
காளத்திகள்செய்த
ளானோரோ
ரவறுறவாகாது
நவ்வர்மானே
காதிர்கேட்கொண்ணாதே
பதினாபிரம்போடி (அன்).

முகத்திலிழித்தாலும்
போமே
புழுக்கச்சியையெலன்
காமோ
கந்தசுவாமிதுரை
மென்மீதிஷ்டமுண்டு
கார்க்குங்குணசிவன்
ராமனுக்கனுக்கலன் (அன்).

சுரு-பதம், இ-ம்-ரூபகம், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

எட்டயிறுந்துபேசும் இனி
யெனதுறவையும்வீசும் சீமான்

அதுபல்லவி.

அட்டதிக்குப்புகழ்
தவிலனைத்தும்பெற்ற

சுதிர்வடிவேலர்
வம்பனகபாசீ (எட்)

சரணங்கள்.

தொட்டாலெண்ணத்திரு
தொட்டேவண்டாமினிதங்கள்
பட்டியெவளோடும்மைக்
பாடியவளைக்கடி.

நீலகண்டமல்லவோ
நடத்தையைச்சொல்லவோ
செடுத்தாலெனையல்லவோ
யின்னமும்புல்லவோ (எட்)

கட்டமதாய்ப்புறகு
சரசவார்த்தைகளாடி
பட்டம்பதற்போற்
பாதகியாமவனோ

சார்தணிந்தாளோ
விரகந்தந்தாளோ
ஜேணநானுட்க்களோ
மருளியதோனோ (எட்)

குட்டிச்சுவரில்முட்ட
கொஞ்சுகிறேதோயென்
இஷ்டமவன்மீதிநுக்க
இரவுவுள்ளவரைக்கும்

வெள்ளெழுந்தாமோ
குறையதுயேருமோ
மனமதுநோகுமோ
பேசவுய்டோகுமோ (எட்)

ஈச-பதம், இ-ம்-காம்போதி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இன்சொல்லினால்மிகுந்த வெட்டிற்றையீபோடி.

எந்தன் துரையைத் தேடிவாபோடி.

அதுபல்லவி.

அஞ்சலிசெய்புந்தொண்டர்
அருமலர்க்கமழ்துவய
ஐயன்பன்னிரு
மெய்யன் திகழ்நிலைள்ளினி
களளிநும்பூமணப்போலும்
உளளமகிழ்மருவும்
கங்கைபாலன்
செங்கைவேலனெனைப்
அருமைஅறிந்ததுரை

வெட்டியிற்றுச் சொண்ட
திருமல்லிள்ளேவிய
கையன்மெய்யற்கு
லெண்ணைப்பப்போலும்
வள்ளிதெய்வானையுடன்
மங்கைகோலன்
பொங்குசின்
பிரியாமலனுதினம்
பிரிந்ததரிந்திடேடி (இன்)

சரணங்கள்.

அன்றுநான்திரண்டு
இருந்ததில்லையென்சாமி
நின்றிடவாமாதர்குது
நிலைப்பெற்றிருந்தபின்பு
நெஞ்சினிற்சஞ்சல
இந்தமாதிரிவேதனை

யின்னுவதையப்படி
யென்னைப்பிரிந்து
வொன்றிரண்டாயோதினாரோ
நிலையும்நிலைபெற்றாரோ
மிஞ்சுதுஎன்செய்வேன்
ஆர்செய்தவர்

எப்படியேயாயினு

ஆண்பாலிலே

பெண்ணரசேயினி

தன்னிடன்மொழி

அழைத்துவந்தருகினில்

அழகுதுபுரிதிரு

வடிலுதுபுகலுவன்

நிவாழ்வுடனவிகலை

நிவந்திமடியிசை

பிடித்துபிழைதை

முத்தாய்ந்தோ

வெற்றிமுர்த்தை

முத்தமவிர்து

பிடித்துவந்தருகினில்

பிடித்துவந்தருகினில்

பிடித்துவந்தருகினில்

பிடித்துவந்தருகினில்

பிடித்துவந்தருகினில்

பிடித்துவந்தருகினில்

பிடித்துவந்தருகினில்

பிடித்துவந்தருகினில்

பிடித்துவந்தருகினில்

பிடித்துவந்தருகினில்

பிடித்துவந்தருகினில்

பிடித்துவந்தருகினில்

வொப்பினே

வீண்போகாதடி

தன்னியாமிரு

வரைத்தருணமென்று

வந்தெந்தெவ்வகமழ்

வாண்டவந்துகள்

யானறிந்ததை

நீக்கியெந்ததை

யலோத்துயிருதனம்

சுடித்துவந்தருகினில்

விரிதகி

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

புத்தையெனத்தொரு

சுநி-பதம், பி-ம் பிபாசடை, தானம-ரூபகம்,

பல்லவி.

எறுங்குச்சுற்றதெல்லா மேளாதுகிறீங்கே

பிவிவொனாம நடவாதுசாயி

அதுபல்லவி.

தாதமலர்கோலைகள்ருத்

சுகமதனைத்துதிக்குந்

வேதபுரிவாசகே

தையலர்கானேசகே(ஏது)

சரணங்கள்.

சின்னஞ்சிறுபிள்ளைகள்

சித்தெல்லாங்காட்கிறீ

செய்மணற்கோறுபாஸே

மடுக்குமோவொருக்காலே.

கன்னியரிருவர்க	னிருப்புளியின்மேலே
கலங்காமற்றிரிகழீர்	காமன்சரத்தினுலே(ஏது)
உம்மைப்போற்றிரிபவ	ருலகிலொருவருண்டோ
ஓண்டொடியவளிடத்	தென்னவுசிதங்கண்டோ
கொம்மைசீர்த்தனத்தினுள்	கொடுத்தவிதழ்க்கற்கண்டோ
கோதையவளிருக்க	நாணுமக்கென்னதொண்டோ(ஏது)
பரவசமெனஞ்சன்று	பாலிச்சதைமறந்தீர்
பசப்புக்கள்ளிசெய்துதாற்	பட்சமெல்லாந்தாறந்தீர்
பரைசருபாலென்னேறே	பாலனைத்துஞ்சிறந்தீர்
பத்தன்சுப்பராமனுக்கும்	பதந்தாவோயிறந்தீர்(ஏது)

சுசு-பதம், இ-ம்-பைரவி, அடதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேசொல்லி எனசுவாமீக்குமானேநீ

சற்றேசொல்லி லாடி.

அதுபல்லவி.

உத்தமர்புகழுந்திருச்	செந்தூரினியழமவளர்
முத்தையனிடத்திலெதன்	மோகமதைபோய்ப்பெண்ணே (சற்)

சரணங்கள்.

உற்பலனத்தையும்	வெறித்துத்தணித்துமலர்
மெத்தையிற்படுக்கிலென்கண்	ணித்திவை நவநிலை (சற்)
வண்டுநானேற்றுக்கரும்பைப்	கொண்டுவில்லளைத்துமதன்
சண்டைசெய்கிரானதைக்	கண்டுமனதெங்குதையோ(சற்)
சந்ததஞ்சுப்பராமன்சொற்	செந்திலம்பதிவேலன்
வந்தென்னைபனைவதற்கு	யெந்தவிதமாகிலும்போய்(சற்)

சுசு-பதம், இ-ம்-அடாண, அடதாளம்.

பல்லவி.

கதவைத்திறந்துபேசடி அடியென்மானே

கதவைத்திறந்துபேசடி.

அதுபல்லவி.

மதுவைப்பானஞ்செய்தோற்கு	மயக்கங்கொண்டதுபோலே
மனதுதமோறி	யுனதுவீடுதடி.
வந்தாணுக்குரான்	சொந்தமல்லவடி(சற்)

சரணங்கள்.

மாளேகலாப	மயிலே அன்னத்தின்பேபே
வயங்குங்கன்னங்	கருங்குயிலே
நாளேன்கார்த்திருப்பது	நலமோவுன்துசித்தம்
நடுக்கமுடன்மனம்	றிடுக்கிடவேவந்தாயதை
தடுக்காதேபுன்னுடன்	படுக்கவந்தேனடி (கத)
நிலவுமணல்போற்	றுவதேகருங்குயிலும்
நிடுத்திரிடுத்திக்	குவதே
இலவுகாத்தகிரிபோ	லெங்கிமனம்வாடுது
எதிர்த்துமதப்பையல்	பகைத்தேயிருக்கிற
விதத்தைபறிந்தவன்	துரைத்தனத்தின்கண்ணே (கத)
புகழமகுடஞ்	நூட்டுவேன்தனதுதிரேகம்
பூரிக்கப்பணிகள்	பூட்டுவேன்
மகிழும்படிபுனக்கு	மதனலீலைகள் காட்டுவேன்
மாளேமனது	போதைதலைக்கேறி
வாதையிருந்தெந்தன்	காதையடிக்குது (கத)

சு அ-பதம், இ-ம்-காம்போதி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

இந்தக்கிழவனுக்கு யித்கனிசொருசரணால்

யெமாக்குசமமதியாகுமோ

அறுபல்லவி.

நின்றதைமகிழ்கமுக்குன்றின்	தெய்வப்பெண்ணினல்லாட்டு
நின்றதைக்கணவனெங்கள்	வேதகிரியிசராம் (இந்)

சரணங்கள்.

ஆருக்குத்துணையாவா	ரம்பலச்சுத்தனும்
பார்க்கபதங்குரமை	பரம்புமெலும்புந்தோலும்
தோக்கமாய்க்கமுக்குன்றின்	நிரிந்துவிடையின்மீது
மார்க்கன்கிபாக்கியனென்றெ	சிலாக்கியமாய்சொல்லவந்தாய் (இந்)
ஆட்டினக்களவுசெய்து	வம்பலத்தினின்றதுவும்
ஒட்டிலிரந்துண்பதுவும்	வுலகமறியாதோ
நீட்டிகமுக்குன்றில்	ரிஷபவாகனமீது
தாட்டியாய்திரிகிற	சங்கரிலோலனம் (இந்)
கட்டுண்டுயெமனாற்பின்	காலாலுதைத்ததுவும்
வெட்டுண்டுதலைத்து	விறகுசுமந்ததுவும்

கிட்வாணிச்சிக்காகப்

பிரம்படிபட்டதுவும்

பட்டபாட்டிள்ளஞ்சொல்ல

வெட்கமிகத்தோணுதே (இந்)

கூக-பதம், இ-ம்-சாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேலவறென்னதந்தாலும்நான்

இணங்கமாட்டேண்டியக்கா.

அறுபல்லவி.

மனமருவுஞ்சிகணடி

மலைமுருகையன்வாழமுந்த

செய்யான்

சேரயிலமுன்

மூலிபோலமேல்வீழ

முங்கிக்கொண்டேதொரு

முட்டுமுட்டவதில்

முககிக்கொண்டேதொரு(இனி)

ஏரணங்கள்.

சோலையிருக்கிப்பிடித்தால்முன்

காமங்கொதித்துவடியுமடி-விசை

கூடிமேற்கொண்டாலமுன்

னேசத்திற்கோழிசுவினிய்யுமடி

கேலிக்கிடமாநேரம்

பொருத்துக்கிடக்கமுடியாதடி அவர்

கிண்டிவிண்ணடத்தல்

பண்டாதினமுகக்குக்கிழிந்தாமடியுமடி

தோலேமாமோ

மரத்திறயுளேதூதுளையோ

வளைத்ததூர்மோ

விரலோகர

காலோதலையெழுத்தின்

வலியானேத்து

தத்துக்குத்தபபிப

பிழைத்துவந்தோடி(இனி)

மங்கையர்கொங்கையென்றாலவற்கு

மகாலங்கசமானமடிஅஞ்சுல்

வாய்கழுறவருந்திசனாததே

னமிதபானமடி

பொங்கரவகுலக்குள்ளேவிரலிடல்

பொங்கலுஷ்டானமடி-அது

போகக்காணாதிதெனனோமுவர்

புத்தியில்கியானமடி

சங்கதிபோலினி

யெங்குவகிடையாது

சுட்டையுள்ளமட்டும்

போதுமவமானம்

பங்கத்தைசொல்வே

னென்னித்திலிராதிரிப்

பட்டபாடுநாலு

பட்டாடைக்குண்டடி(இனி)

மட்டவிழ்வாசமலா

குழலவள்தெய்வயானைக்கி, அகலர்நீல

வர்னமயிலேறிநன்னயமாகப்

பவரிவருஞ்சேர்

சிட்டர்பத்தவரமும்பிகை

சின்னதமகிழ்பாலர்சொல்லுஞ்

செந்திருமேனியகுன்றக்குடியிற்

செழிக்கும்வடிவேலர்

தொட்டுத்தழவி

யணைத்தககமிந்த

தொல்லுலகினுமிக்கு

மிருப்பாரோடியந்த

கட்டழகன்செய்த

கோலத்தையென்சொல்வேன்

காகினிமேற்சப்ப

ராமனுக்கருள்வோன்(இனி)

எய்-பதம், இம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ரூபகம்.

பலலவி.

கலந்தாலலலவோ கலககமுண்டாகுங்

கட்டுரையேனடி சகியே

அதுபலலவி

உலகம்பணியும்

துரிமையாயென்

வேணர்க்குடகேச

னிடத்திலவந்தவனைக (கல)

சரணங்கள்.

சுத்தமுள்ளபிராண
துரோகியென்றுதெரி
எத்தனைநாளாக
எப்படிதுணி
சித்தககுளிராததோ
சித்தசன்கணைகளு
பத்தமில்லாத
பட்டிருந்தாலமுகம்
அடுத்தோரைககெககுந்
ஆர்சொலலிகொடுத்தாரடிவு
அடிமடிதனில்
ஆவிபரககு
படுக்கைவிட்டினிற
பலலீசொன்னபோதே
கிடுக்கிட்டுவோடியப்போ
தெருவினில்வந்து
உள்ளடுக்கள்ளன்போ
உண்ணுமபோலெனககு
லுதுஞ்சுப்ப
முதுமையருள்முரு
துள்ளாதடி
துறையறிவானடி
மெள்ளவாக்கென்மே
வெற்றியினுலுண்ணைநா

சகியென்றிருந்தேனே
யாமறபோச்சுத்தடி
யோசித்திருந்தாயோ
வேணோ
மானே
ளானேன
னென்றுயெனமனதில
பாத்திடுவேனடி (கல)
துறபுத்தியுனககு
னினத்தில
கைவைத்துப்பாரடி
தடி
றியுமெனக்கந்த
தெரியும்
யென்மனம
இருவரைக்கண்டேன் (கல)
லிருந்துகொண்டு
நடந்து
ராமனைக்காத்திடும
கையன்
மோசககாரியெனது
யுனதுசேதி
லுற்றவெய்யமோக
னென்றுதொட்டனா (கல)

எக-பதம், இ-ம்-தோடி, தாளம்-ஆதி
பல்லவி.

மானேயுன்மீதினில்லா தானேவிரகங்கொண்டு
வந்ததுதேகோடி டுட்சந் தரமலலவோசொல்

அதுபல்லவி.

நானேசொல் லுகிறேனினி தேனேயின்பமாய்க்கேளு
நரபதிதனபதி ரம்யகுணசீலனடி
தேனொழுகுமவதனள்ரீ முத்துச்செல்வோதிரன்
சேதுபதியமபூமண்ட லாதிபதியான துரை (மா)

சரணங்கள்.

கோடியுக்கங்கள் தபசு	செய்யினுமவருடைய
குணபபோடுபுருஷர்க்	குலினில்வருமோ
மோடிசெய்யலாமா	வுன துமனமகிழந்து
தோடி-ராகமபாடிச்	சுகந்தாதேன்கண்ணோ
மோடியவருக்கு	வாய்க்குமாரீ
முன்புசெய்தபுண்ணியவச	மிந்தமன்னன்கிடைத்தாரடி
தேடிவருமின்னிடையார்	கோடிதனினியொருத்தி
கிந்தையிற்முரண்டுசெய்தா	லந்தநஷ்டமார்க்கடிபின் (மா)
உன்மனநின்படியே	யனுபவிக்கத்தருணம்
ஒருவருக்குக்கிடையாத	துரைத்தனமாம்
செம்மைசோவிலாசமதை	செகந்தனிலவிரிக்கையிற்
தர்மரிவர்போற்	புருடன்தானேடி
மன்மதசரசு	னிலனேயிசைந்தபடி
வங்கணம்புரியுமெந்த	ரங்கநாதனும்
ஜென்மபத்திரிகையிலுன்னேநம்மை	யோகசாலியென்று
செப்பியிருந்திடுஞ்சேதி	யெப்படிபலித்ததடி (மா)
தேசமெனகுமேபுகழு	முகவைப்பதிவளருந்
திருவளரும்பரசன்ன	மோகாதபுஜன்
நேசமாவாத	மற்றவானமதிகளும்
மாசுமருகுற்ற	மற்றவானமதிகளும்
இராசரனைவர்க்குநாகும்	ரீமுத்துக்கசலேந்திரன்
ஞானசேதுபதி	யானபாலலோலனும்
வாசமாமல்லிகார்ச்சுன	பூசுரன் தயிழ்க்குதவும்
புகைகளிலியாணகுண	துங்கமுகளங்கததுங்க (மா)

எஉ-பதம், இ-ம்-அடாண், தாளம்-நுபகம்.

பல்லவி.

மானேயெந்தன்மீதிலவர்க்கென்னமோடி-அந்த
வம்புயென்னசொன்னோநம்பியிருந்தேனே

அநுபல்லவி.

தேனாந்துஞ்சோலேத்
செங்கல்வராயனாக்

திகழுந்திருத்தணிச்
யுங்குதம்பாட (மா)

சரணங்கள்.

பந்தலேறியபத்துப்
பார்த்துக்கொண்
பாதிபஞ்சாங்கத்
பலனைக்கண்
சொந்தக்காரிபோலே
சொககியவன்பாலன்
தோதகத்தால்பல
செம்பிற்கறந்தபாலு

பணரிட்டவளைப்
டாரோ-அந்தப்
தாலேயவரென்ன
டாரோ
துள்ளுவதால்மனஞ்
துரையுடிரும்பாரோ
காரியமாகுமோ
முலைக்கேருமோ (மா)

சந்ததமுமலைத்
சலித்துநிற்
தறுஞ்சிறுமைகண்
பெருமைகா
அந்திசந்தியெருத
மாவலாயென்னை
ஆனையேறிதிட்டு
வாக்கப்பொருத்தவ

தாலேமனம்வெரு
பாரே-துயர்
தருடன்வரும
ணரோ
வேளையிலாகிலு
யனையாதிருப்பாரோ
வரசல்லுழைவாரோ
ராறப்பொருத்தானோ (மா)

கொம்பனையாள்செய்
நீதாபத்துக்கஞ்ளவ
கொல்லத்தெருவினில்
கொடுத்தக்கொள்ளுவ
உம்பர்மகிழும்
சிதம்பரம்நீதி
ஊருடன்கூடி
ஊசிக்கண்ணவே

துற்போதனையால்வருங்
ராரோ-ராரூங்
விற்கும்வூசிவிலை
ராரோ
விசித்திரகவிசொல்
நெருங்கினராரோ
வாழ்ந்துபண்கப்பாரோ.
யாகாசமும்பார்ப்பாராரோ (மா)

எத்யுதம், இ-ம்-காம்போதி-தாளம்.

பல்லவி.

ஏனின்னமயங்குகிறீர்சாமி

எத்தியெத்தியென்னைமிக்க கற்றதெல்லாங்கொட்டிகொட்டி.

அநுபலவி.

போனநாள்முதலாய்நீரும்

நாமிருந்தஒருமை

போலவாரிருந்தாற்றிருப்

போனுவேலவரே

ஞானசிருபாதகோ

தோகைமயிலவாகனரே

நன்றுநன்றுவுநதனேச மின்றுதெரிந்தேன்விஸ்வாசம்(ஏனி)

சரணங்கள்.

அண்டையிற்றிரண்டபெண்ணைக் கண்டிவதுரைக்குமவ

ளாசையால்வராதிருந்தீ

ராகிலுமந்த

ஆசைஅறுபதுநாள்

மோகம்முப்பதுநாளென்

முறுஞ்சொல்லப்பாரி

லின்னகுகேள்வியில்லையோ

கொண்டமயிலோனை யென்பார்கண்டசுகம்போனினேநதுக்

கொண்டரோவகுகே

யிப்படிசுடலாகுமோ

அண்டினயிடஞ்சந்தேகமான

தாலிங்கனமவந்தி

ராட்டிப்படைத்தவாலிசேட்டை செய்கிறேரபோம்போம்

முன்னேஐநதுபின்னேஐந்து

பந்தலீற்பதினைந்துமாய்

முன்பணங்கொடுத்து

முன்னேமோசம்பண்ணிநீரோ

முடவன்கொம்புதேனாக்

காசையுற்றாப்போலவென்மேல

மோகமாகிறீரக்காரியம்

சரியாகுமோ

என்னசொந்தக்காரி

யானாலும்பலவந்தமோசெய்யு

இருக்குதோநீதியை

யெண்ணியுள்ளத்தி

லின்னதெனவறியாமல்

நன்னமாய்ப்பேசிப்பூமே

லேத்துகிறீரென்னக்கண்டோ

பாத்தியப்படுவதுண்டோ

தாசிகளுககுறவுபணங்

காசுமேலிருப்பதென்றுஞ்

சங்கதிதெரிந்துசுமமா

யிருக்கவந்தீர்

ஜாலசக்ரஸ்தாபித

மிருப்பிரகெங்களுக்கென்ன

சாட்சிலேணபாக்கியங்கள்

தானேயியுமே

குசனைதெரியாலல்லவாய்

பூசியேயென்னோறிருஷ

சொந்தங்கொண்டாடுகிறீரதை

தூராவையும்

ஏசியேயொன்றுமில்லை

யென்றுங்கையைவிரிக்கிறீர்

இந்தக்கூழுக்காயிருத்தெட்டு

நாமம்போதும்போதும்

சந்தனக்குழம்பைவாரி	பந்துமுலைமேலிரைத்துத்
தாளாதென்றுங்கையைத்	தொட்டுதானிருக்கிறீர்
தரிக்கும்மண்ணைக்கயறாய்த்]	திரித்துவானத்தைதவில்லை
தாகவளைத்தேமயக்கி	யேகப்பார்க்கிறீர்
எந்தவிதமுச்சரணம்	போட்டாலுமிடியாதிப்போ
எந்தனுடன்சொன்ன	தெல்லாங்கையின்மேல்வையும்
எந்தப்படிசெய்தாலு	மெண்ணத்தின்படிநடக்கும்
யென்றைக்குழந்தைவேலன்	வந்திருக்கும்வடிவேலரே(ஏனீ)

எசு-பதம், இ-ம்-டியாகடை, தாளம்-ஆகி.

பல்லவி.

இந்தமட்டுக்கும்வாரிக் கட்டிக்கொண்டதுபோது
மேததலாங்கப்பலுக்குத்தானே

அதுபல்லவி.

வந்தவழியைப்பாருஞ்	செந்தணிகைவேலவரே
வரிசைபல்லக்கெனக்	களித்தீர்முன்னாலே
மாளியமநட்டாற்றில்	விட்டிப்பின்னாலே
நரிபிள்ளைக்குழிதனைச்	சுற்றுவதுபோலே
நாடுகிறீர்பெண்டி	ருசிகண்டுநம்மாலே (இந்)

சரணங்கள்.

சொர்னமயமாச்சுது	நீர்வந்தெந்தன்வீடு
சொல்லுகேணுமோவதை	வெட்கக்கேடு
என்றுமெனக்கிந்த	குடியாரெனக்கீடு
யெல்லாம்வீட்டுத்துன்	னப்பெனெடுத்தானேயோடு
ஒன்றுமறியீர்பட	நிஜஞ்சென்மச்சுது
உரைக்கும்வெறுங்கைமுழம்	போடவந்தீர்மாதா
என்னகுட்டிக்கரணம்	போட்டாலும்நடவாது
இலைபொத்தலென்கிறீர்	பந்தலில்நிற்கும்போது (இந்)

நவரத்தினச்சுவரெங்கு	மிழைத்துவந்தீர்முன்னம்
நடுவீதிமாத்திரந்	தொண்டியாபிருக்குதின்னம்
அவிர்பிரகாராற்பச்சைக்	கண்ணாடிபோற்கிண்ணம்

அணிநிழலாடிது	வாசநா லுமுன் னும்பின் னும்
தவிக்கிறீர்சேயிழை	மேலமையல்கொண்டு
தங்கா துவளையினிற்	கொழுத்திருநண்டு
செவிறுதுளையினிற்	மாள்கிறீர்பெண்டு
செறுக்கிறீர்வேலவரே	துடைதட்டிக்கொண்டு
இலங்குந்தங்கப்பணிகள்	பூட்டிக்கொண்டேனே
என்குழையைக்கெடுக்கவந்	திருக்கிறீரின்னந்தானே
மலைந்துக்கொடுமை	யன்னைவார் த்தையைத்தடுத்தேன்
வாய்க்கொழுப்புச்சீலையாய்	வடிந்தெனக்குத்தானே
தலையைத்தடவவந்தீர்	குளிர்ந்ததுதிரேகம்
தனிக்கொண்டைபோட்டு	விராஸிதிரேகம்
பலுக்கிறீர்பறக்கின்ற	காக்கையின்லேகம்
பார்த்தாற்றொரிந்தது	மூமுதுரிவார்கம் (இந்)

எரு-பதம், இ-ம்-செளராட்டிகம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்னடிமெத்ததனக்குக்காட்டுகிறு நானறிவேன்போடி
என்னடிமெத்ததனக்குக்காட்டுகிறுய்

அநாபல்லவி.

வன்னகிளிகள்	வளரும்மொழில்களிறை
மாநகரினுரை	மா தவராநியோர்
பன்னிப்பணியு	முருந்தன்வரதன்னிறன்
பாலிலகப்பட்டி	பேசுகங்கைவீசுவாய் (என்)

சரணங்கள்.

இக்காலமிப்படி	யேயிருக்குமென்று
எண்ணுதையென்வார்த்தை	கேளடிநீயின்று
எக்காலமுஞ்சுப்ப	ராமன்கவிகொண்டு
யென்னைமறந்தவர்	தன்மேல்மையல்கொண்டு (என்)

எசு-பதம், பந்துவராளி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அதற்குள்ளேயேனிந்தபதட்டம் மலைந்தனைந்துமருவி
அனுபவிக்கலாம் பொறும்பொறும்

அதுபல்லவி.

மதுமலர் தடம்முழும
மயிலவாகன

தணிசைமலைவாசரே
சுமரேசரே(அத)

சரணங்கள்.

இடுவார்சொதமாயிருந்தால் முதற்பாங்கிடைபாதி
என்பதுண்டோ ஒருவரைத்
நொடுவேனென்பதைத் தள்ளும்
உமக்குப்பரவசமாயச் சொன்னசொல்லுக்குரெண்டோ
கையையிடுவிடு அவதூறுக்கிடமாய்வந்துநேரும்
வேளை யிதுவோசாமி எண்ணிப்பாருபாரும்
நெடுநேரமுமில்லை நிலாவெளிச்சம்வாங்கிடும்
பொளித்துபுரளுகிழ நீயெழி தூங்கட்டும்(அத)
கிருட னூந்தலையாரியுஞ் சேர்த்தால்வலகத்தில்
தினங்கொள்ளை அடிக்கலாமதுபோல்
நாமிருவரும் இரகசியமாயநடத்தும்
காரியத்தை யிவர்கள்கண்டுபிடிக்கலாம்
அதுதெரிந்துஎனக்குக் கண்சாடைசெய்திரீசாமி
தேவர்களுமுன்னமே நானுமதிக்காமி
உரிமையென்றத்கைவார் படுக்கைக்குப் போகட்டும்
உமதுமனதுன்படி யின்றைக்கேயாகட்டும்(அத)
ஏக்கங்கொண்டிருக்கிறீர் எனகநிலையோசாமி
இதற்கெண்ணமிடலாமோ ஆகிலுமென்ன
ஆக்கப்பொறுத்தவுமக் காரப்பொறுக்கொணோ
அவசரப் படலாமோ
நீக்கமறநெருங்கும் கொங்கைவல்லிலோரே
நீகலையுதவுஞ்சுப்ர மணியவடிவேலரே
தூக்கம்வருமோமதன் போர்செய்யாதிடங்கண்மீடும்
சும்மரயிருஞ்சற்றே சந்தடியடங்கட்டும்(அத)

என்பதம், இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எந்தைக்கண்டு இச்சைக்கொண்டாய்மகளே
என்கண்ணெபண்ணே நீஇப்போதே(அத)

மகாமகோபாத்தியாய
ரக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிகழம்,

அதுபல்லவி.

சுத்தப்பயித்தியக்காரன் கங்காதரன்தோகையேமுன்னவன்
பேயுடனடியதொந்திக்கோ பழங்கந்தைக்கோ
ஏறுமநன்கிக்கோ செய்யுமவிற்தைக்கோ(எத்)

சரணங்கள்.

புலியையுரித்துஆடையணிந்த போர்வையாசைக்கோ
வலியக்கரத்திலமமுலையேந்தும் மனதுதுணிவுக்கோ
மலையின்பாமபைபிடித்துகழுத்தில் மாட்டிககொண்டதை
பூட்டிககொண்டிட்டமாலைக்கோ தருமசேலைக்கோ
செய்யும்வேலைக்கோ காமலீலைக்கோநீ(எத்)

மாமனும்மாமிபும்வொண்டியசெய்கின்றவரிசைபெருமைக்கோ
சோமனைச்சிரசிலணிந்த வொருக்கண் துலங்குமநெறறிக்கோ
காமனைவென்றவரால்தையுண்டு மார்க்கண்டனுக்காகவே
சண்டனையுதைத்தகாலுக்கோ சாம்பல்மேலுக்கோ
கணைவா லுக்கோ கரித்தோ லுக்கோநீ(எத்)

மாணப்பிடித்துகரத்திலணிந்த வனத்தின்வேட்டைக்கோ
மீணப்பிடித்துதரித்தவொருக்கண் விசறும்வேட்டைக்கோ
கானகத்திலவேடனெச்சிலை கண்டுமுண்டவன்
கண்ணைப்பிடுங்கியகண்ணுக்கோ மாடுவொண்ணுக்கோ
சொந்தமண்ணுக்கோ ஜடைபெண்ணுக்கோநீ(எத்)

வாழி விருத்தம்.

சீர்வளர்வேனூர்மேவுஞ் சேவலங்கொடியோன்வாழி
பார்திகழ்மறைகளாதி பனுவலகள்வாழிவாழி
ஏர்பெருமிதனையசசி வியற்றியாண்டவர்கள்வாழி
நீர்மலிவேணியன்பால் நிலமெலாம்வாழிவாழி.

சுப்பராமஜயர்பதம் முற்றிற்று.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600 090.

